

Українські Вісті

27 квітня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 16 (74) Рік III

Читайте сьогодні:

Московська Конференція (1 стор.).
Авергойзер. Від Монрое до Трумена (1 стор.).
Л. Каолін. Англо-американська преса про ДП (3 стор.).
Д-р Степан Росоха. Українці і Паневропа (3 стор.).
Ю. Дивняч. Після першого туру гастролей (5 стор.).
Юрій Косач. Всесвітня (5 стор.).
Мартин Задека. Ульмівське каміння (5 стор.).
Проф. П. Ковалів. Нова праця з україн. фольклору (6 ст.).

Від Монрое до Трумена

Під таким наголовком у „Швебіше Донау-Цайтунг“ 22-го квітня надруковано статтю С. Авфгойзера. Нижче подаємо її з невеличким скороченням в перекладі на українську мову.

... Охорона демократії є також великою традицією американської закордонної політики, новим висловом якої є історична промова Трумена, виголошена перед Конгресом 12-го березня. Цим самим Америка не розпочала ніякої нової „закордонної політики“, а тільки зробила свою кращу традицію динамічною, пристосувавши її до сучасного міжнародного становища.

В 1823 році президент Джеймс Монрое видав своє знамените послання, згідно з яким американський континент не хотів уже бути об'єктом колонізації з боку будь-яких європейських держав. Всяка спроба поширити на частину західної півкулі систему європейських режимів мала розцінюватися як загроза для миру нового континенту. Щоправда, Новий Світ не хотів тоді ізолюватися від Європи, але доктрина Монрое була проголошенням недоторкості народів від імперіалізму і феодалізму. Тоді мали на оці сильною зовнішньою політикою США лише протистояти „спробам підкорити західну півкулю“; в ті часи Греція була ще віддалена від Америки багатьма тижнями морської подорожі.

Тим часом світ звузився, і співвідношення сил у ньому змінилось. Всі малі і середні нації потребували нині захисту, що його в 1823 році гарантувала вільним народам американського континенту доктрина Монрое. Отже, якщо нова доктрина Трумена 1947 року переносить доктрину Монрое 1823 року із західної півкулі до Середземного моря, то американська традиційна закордонна політика не зазнала жадних змін, а лише просторово поширилась, відповідно до сучасної картини світу. З точки погляду світового миру і Греція і Туреччина лежать у нашій дії коло берегів західної півкулі. Якщо їх свобода буде загрожена, то тим самим буде загрожена безпека вільних народів на іншому континенті...

Авфгойзер, Нью-Йорк.

За ревізію закону про нейтралітет

ВАШІНГТОН. (Дена-Ройтер). В одному посланні до американського конгресу президент Трумен рекомендує закон про нейтралітет і зокрема заборонити вивіз американської зброї до тих країн, ставлення яких не можна назвати дружнім. „Якби знову будь-коли постала небезпека війни, — говориться в посланні, — для нас було б нестерпним бачити себе в такому становищі як тепер, а саме, бути зобов'язаними допомагати країнам, які згодом могли б на нас напасти.“ Теперішній закон про нейтралітет змушує закордонного міністра США, за виразом Трумена, однаково ставитися і до „поборника миру“ і до „порушника миру“, надаючи їм обом ліцензії на купівлю зброї. Такий закон уже несумісний із зобов'язаннями і вимогами країни.

Немає нічого делікатнішого як перемога коаліції: кожен із партнерів є переможцем; він хотів би бачити забезпеченим власне майбутнє і активно співпрацювати в організації майбутніх відносин. А ще важче створити новий порядок, якщо партнери належать до окремих духових світів, де що не слово, то й інше поняття.

Приблизно такими аргументами пояснював один німецький тяжкохворий політики, культури і економіки безуспішність московських нарад, говорячи вже про наступну конференцію. Адже московська конференція дійшла насправді до висновку, що протиріччя з приводу майбутнього Німеччини під цю пору не можна ніяк подолати. Міністри сказали, здається, все, що тільки мали сказати, та це не призвело до згоди в основних питаннях. Отже, перефразуючи слова штутгартського радіокоментатора, в Москві чітко окреслились фронти, а рішення прийде, очевидно, згодом деінде.

Проблема кордонів

Лише після місяця нарад, тобто 9-го квітня, міністри перейшли до розгляду питання кордонів. Першим порушив це питання Маршал. Він подав формальні пропозиції покласти до життя спеціальну, так звану, кордонну комісію, завдання якої — ревізія німецько-польських довоєнних кордонів і розподіл сировини з колишньої східної Німеччини між європейськими країнами.

Молотов відхилив пропозицію Маршала, бо, на його думку, Потсдамською угодою врегульовано німецькі східні кордони остаточно і їх, мовляв, треба визнати ще тільки формально. Зате Бевін цілком поділяв погляди Маршала, але радив, щоб кордонна комісія обговорювала проблему німецьких кордонів як одного цілого. Бідо, з свого боку, теж підтримував пляни Маршала.

Наступними днями американський міністер говорив про Саарську і Рурську області. Він повторив слова попередника Бернса, що США обстоюватимуть прилучення Саарської області до Франції і як економічне так навіть і політичне; політичне під умовою, що Франція цього не домагатиметься, але на випадок агресії вона мусить мати право захистити Саарську область від нападу. З другого боку, населення має користуватися правом цілковитої політичної автономії і самовизначення.

Шождо Руру, то Маршал не вважає доцільним під час військової окупації запроваджувати там якийсь особливий режим; по закінченні окупації і зформуванні німецького уряду можна було б рекомендувати особливі заходи, щоб наглядати за копалинами, не обмежуючи, проте, відповідальності німців у використанні і розподілі природних ресурсів. Найголовніший акцент Маршал робив на справедливому розподілі вугілля і сталі. При цій нагоді він нагадав, що економічні питання, зв'язані з Рурською

областю, стосуються також і до Шлезької промислової області.

Молотов знову вимагав передати Рурську область на час окупації під контроль чотирьох великодержав. Тільки в такий спосіб Рурська область служитиме інтересам Європи. СССР, мовляв, не погодиться на відокремлення від Німеччини Рурської і Райнської областей.

Бідо вимагав відірвати ці області від Німеччини, лівий берег Райну утримувати під постійною військовою окупацією, а Рурській області надати спеціальний міжнародний статут. Бо американський плян роззброєння Німеччини не може достатньо гарантувати безпеки Франції.

Бевін висловив побажання, щоб великий рурський потенціал зробити джерелом добробуту всієї Європи. Але поки не буде врегульовано інших питань, англійці, цілком природно, не погодяться „націоналізувати“ Рур, що лежить у їхній окупаційній зоні. Рурська область — найбільший козир в руках західних альянтів, бо тут сконцентрована більша частина німецької промисловості.

Як це не дивно, Молотов не підтримав французьких претенсій на Саар, тоді як західні альянти підтримали.

Маршалів пакт чотирьох

Коли суперечки навколо питання кордонів не дали ніяких конструктивних наслідків, то міністри почали обговорювати на початку 6 тижня наради проект договору чотирьох великодержав, що його опрацював ше Бернс. Роззброєння і демілітаризація Німеччини — безпосередня мета договору, щоб запобігти майбутній німецькій агресії. Договір мав би бути чинним протягом 40-50 років. Представники Англії і Франції пристали на пропозицію Маршала. Молотов висунув, сказати б, контрпропозицію, яка по суті не мала нічого спільного з Маршаловим пактом чотирьох (причл., советська вимога запровадити в цій Німеччині земельну реформу, відновити демократичний лад тощо) і тому американський міністер її відхилив.

Обговорення пакту чотирьох закінчилася теж безуспішно. Не досягнувши порозуміння, Рада міністрів перейшла до наступної точки порядку денного.

Маршал і його дорадники в Москві від деякого часу пояснюють собі негативне ставлення росія до американської пропозиції страхом, щоб США не могли довго брати співучасті в європейських справах.

Цікаві думки щодо цього подає часопис італійських комуністів „Уніта“ в одній статті, переклад якої ширився серед американських делегатів у Москві. Стаття підкреслює, що не можна погодитися з таким договором, який забезпечив би американський вплив в Європі на наступні 40-50 років.

З МОСКОВСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Чітко окреслились фронти...

Перший випадок, коли комуністичний орган пише з такою відвертістю на цю тему!

Австрійський договір

Якщо західні альянти мають свій козир у Німеччині (Рурська область), то Совети мають такий козир в Австрії, бо в їхній зоні розташована більша частина австрійської промисловості. Тому й не дивно: у вирішенні австрійського питання вони, так би мовити, задають тон. Совети не поспішають з австрійським договором, твердив англійський радіокоментатор 20-го квітня. Ратифікація договору означала б, що протягом 90 днів вони мали б вивести свої війська з Австрії, Угорщини, Болгарії і Румунії. Тим самим ці країни стали б доступними для доктрини Трумена, або іншими словами: США допомагали б їм, як тепер Греції і Туреччині.

23-го квітня Маршал радив своїм колегам передати австрійське питання на розгляд Об'єднаних Націй, якщо закордонні міністри не зможуть опрацювати австрійський договір перед початком Сесії ООН у вересні.

Західні альянти між собою

Ще під час недавніх відвідин Сталіна в Кремлі Маршал говорив про небезпеку поділу Німеччини. Він підкреслював, що в багатьох питаннях, які зв'язані з німецькою проблемою, Советський Союз стоїть осторонь, проти трьох інших великодержав. Наслідком постійного зволікання СССР разом із західними альянтами дійти до розумного погодження німецької проблеми може статися практично і в принципі поділ Німеччини, зазначав Маршал. Але Сталін не погодився на поступки.

Тим часом, як повідомляли радіо і преса, переговори між французькими, американськими і англійськими фахівцями щодо німецького вугілля можна вважати за закінчені. Укладено угоду трьох, яка регулює в рамках діяльності європейського вугільного комітету імпорт вугілля до трьох західних зон. Інших подробиць покищо не опубліковано.

Робота Московської Конференції наближається до кінця. Погляди великодержав — ясні. Основні труднощі зводяться до проблеми економічного і політичного майбутнього Німеччини, зокрема відшкодувань. Через 3-4 місяці, під час нової зустрічі, прийде до вирішення, сказав англійський радіокоментатор.

— як.

Українські втіачі в Швеції

Під час війни та після її закінчення, прибуло до Швеції коло 80 українців. Це переважно молоді юнаки, які прибули з таборів із Німеччини. Кілька чоловіків утекло з Фінляндії після її капітуляції. Деяким пощастило недавно вирватися з Польщі. Усі працюють. Загрози їхнього правового становища немає.

* ЛІСБОНА. (ЮП). В Португалії викрито військового змову, учасники якої ставили собі за мету реорганізацію теперішнього португальського уряду.

* ТІРАНА. Як виходить з повідомлень московського радіо, в Албанії розпочався процес проти групи священників. Обвинувачення: вони були мовляв, знаряддям у руках закордонних агентів. („Нувель де Франс“).

* ПРАГА. (Зюдена). Колишнього міністра-президента Словачки д-ра Тісо засуджено в Братиславі до страти. Вирок виконано.

* МОСКВА. (ЮП). Ілля Еренбург, відомий советський письменник, назвав російські радіотрансляції з США „Голос Америки“ ворожими і образливими для СССР.

* ВАШІНГТОН. (Дена - ОАНО). Втрати США під час другої світової війни становлять 313. 000 убитих. Загальний військовий персонал США складав тоді 10. 200. 000 воїнів. Воєнні витрати становлять 340 мільярдів доларів.

* МАДРІД. (Дена-Ройтер). В Еспанії викрито підпільну організацію. Минулого тижня заарештовано 48 комуністів.

* ЛОНДОН. Французька пресова агенція АФП повідомила, що Генрі Воллес відхилив запрошення ЕАМ і грецьких лірих лібералів відвідати Грецію.

* НЮРНБЕРГ. (НЦ). 19-го квітня в Нюрнберзі розпочався процес проти німецьких промисловців: Фрідріха Фліка, Отто Штайнбрінка, Конрада Калеча, Бернарда Вайса, Германа Тербергера і Одільо Буркарта.

* БЕРЛІН. (АП). Шеф американської інформаційної служби в Москві залишив свій пост. Причиною до цього послужило, за його словами, розходження між ним і американською амбасадой в Москві, яка вороже наставляла до Росії. Амбасада, однак, заперечує таке твердження.

* ВАРШАВА. Минулого четверга законодавчий сейм ратифікував польсько-чехо-словацьку союзну угоду. („Нувель де Франс“).

* МОСКВА. Згідно з повідомленням московського радіо, болгарського міністра-президента Дімітрова обрано на почесного голову товариства болгарсько-російської дружби.

* КАПШТАДТ. (БЕС). 20-го квітня родина англійського короля прибула до Капштадту, закінчивши тим самим свою південно-африканську подорож.

Ескадра США в Греції і Туреччині

АТЕНИ. (ЮП-ДПД-Ройтер). Грецький уряд попросив США якомога скорше вислати сильні з'єднання флоту до Салонікського порту, бо вздовж югославських кордонів знову почали діяти сильні скупчення банд. США нібито висловили згоду задовольнити грецьке прохання. Отож американська флотія відвідає Середземне море найближчим часом, а не в кінці літа, як це було заплановано раніше. За повідомленням французької преси агенції АФП, 2-го травня американська ескадра кинув якорь в Босфорському порті Стамбулу і затримається в Середземному морі десь до 6 місяців. Ескадра складається з однієї авіаматки, трьох крейсерів і 6 винищувачів.

В СВІТЛІ ПОДІЙ ТИЖНЯ

Урядова криза в Фінляндії

ГЕЛЬСІНКИ. (Дена-Ройтер). Після недавньої димісії кабінету Пеккала фінський президент Паасікві доручив ліберальному політикові Туоміо утворити новий уряд. 17 квітня Туоміо заявив про неспроможність виконати це доручення, бо „демократична народна партія“ (перебуває під впливом комуністів) не згодна входити до складу уряду, що його мав би очолювати Туоміо. Також його власна „прогресивна партія“, не будучи поінформованою з приводу доручення, не обіцяє підтримувати свого шефа. Зважаючи на різни-

ці в поглядах, припускають, що Паасікві буде змушений призначити нові загальні вибори. Але через недосконалість виборчих списків вибори не зможуть відбутися раніше жовтня. Політична криза, що призвела до димісії уряду Пеккала, є наслідком інфляції, викликаній незгодою партій з приводу ставлення до співвідношення між цінами і заробітною платою. Загальна криза в Фінляндії ускладнюється важким міжнародним становищем країни, а надто ще й тим, що фінський міністер-президент змушений не тільки мати підтримку пар-

тій, а й довіряти Советському Союзу, бо фінський мирний договір з ССРС ще й досі не ратифіковано.

Як твердять добре поінформовані кола, фінський державний президент Паасікві неофіційно доручив комуністичному міністрові внутрішніх справ Лейно утворити новий кабінет.

Таємні переговори з привату Марокко

ПАРИЖ. (ДПД-Ройтер). Між французьким урядом і султаном Марокка відбулися минулого тижня таємні переговори, які мали за мету залучити Марокко до складу Французького Союзу. Близькі до султана кола звертали увагу на те, що відмова від теперішнього статуту протекторату і заміна його на статут домініону означали б схвалення існуючого поділу Марокка. Недарма такої великої ваги надають заяві султана Марокка, зробленій під час відвідин Танжеру, що Танжер є дипломатичною столицею Марокка. В цьому факті додають першу ознаку майбутніх марокканських домагань з приводу того, що Еспанія має зректись свого протекторату над Марокком.

Дебати в Раді Безпери

НЬЮ-ЙОРК. (Дена). 18-го квітня Рада Безпери продовжувала дебати навколо грецького питання. Французький делегат Пароді підтримував американську пропозицію, згідно з якою спостерігачі ООН мали б і надалі залишатися в Греції. Пароді виступив проти советської пропозиції, що спеціальна комісія ООН мала б наглядати за розподілом американської допомоги Греції. Советську пропозицію обстоювали Росія і Польща; Англія, Бельгія, Колумбія і Австралія голосували проти. Інші делегати утрималися від голосування.

Англіський делегат Кедогей, висловлюючись з приводу советської пропозиції, сказав: „Те, що США роблять для Греції, є не що

інше, як те, що ССРС робить для Югославії, Польщі й інших країн. На нещастя, ми в гіршому становищі, бо ССРС не інформував ООН про свої заходи. Ми не відсилали до Югославії ніякої спеціальної комісії, щоб наглядати за розподілом російської допомоги, і через те важко зрозуміти, чому ССРС вимагає іншого трактування американської допомоги Греції.“

Словесна дуель

ВАШІНГТОН. (Дена-ІНС). 22 квітня. Колишній міністер торгівлі Генрі Воллес, що тепер подорожує по Європі, в шведській столиці Осло твердив, нібито Черчил не відважиться висловити перед суспільністю свою приватну думку, що війна неминуха. На це Черчил відповів представникам преси:

„Війна не неминуха, але вона буде неминучою, якщо Англія і США переслідуватимуть політику умовляння і одностороннього роз-

Черчил — Воллес

зброєння, політику, яка привела до останньої війни.“

Ще перед тим, Черчил трактував Воллеса як „замаскованого комуніста“. виправдуючись, Воллес сказав у Осло:

„Я ані комуніст, ані соціаліст, а тільки передовий патріот і громадянин США. Я глибоко переконаний, що цілком можливо жити в світі, в якому існують поруч комуністична система ССРС, соціал-демократична система Західної Європи і капіталістична демократія США.“

Вимагав припинити дипломатичні відносини з ССРС

ВАШІНГТОН. (Дена). Як повідомляла агенція Ройтер, 15-го квітня демократичний депутат Джон Ревкін вимагав у палаті репрезентантів, щоб США негайно припинили дипломатичні відносини з ССРС.

Гайнда замінено

ЛОНДОН. (Дена-Ройтер). Дотеперішнього державного міністра англійських окупаційних зон у Німеччині та Австрії Джона Гайнда звільнено від його обов'язків. Натомість призначено лорда Бекінгема. Гайнд буде міністром у справах пенсій. Надалі англійські представники контролюють комісії в Німеччині і англійської комісії в Австрії підлягатимуть міністрові закордонних справ Бевінові. Контрольне бюро на Німеччину та Австрію вийде також до складу англійського закордонного міністерства. Ці зміни викликані тим, що між закордонним міністер-

ством і контрольними окупаційними англійськими установами в Німеччині та Австрії не було належного контакту, що так киче потрібний за теперішніх умов і що його відсутність перешкождала багато в чому Бевінові на Московській Конференції.

ЛОНДОН. (ЮП). У зв'язку з призначенням нового англійського уповноваженого в справах окупованих англійцями теренів, добре поінформовані дипломатичні кола в Лондоні сподіваються зміни в англійській політиці щодо Німеччини.

Вибори до ляндратів в англійській зоні

БАД НАВГАЙМ. (Дена). Минулої неділі в трьох із чотирьох країн англійської окупаційної зони відбулися вибори до ляндратів (крайових з'їздів). Не остаточної наслідки виборів показують, що в Нижній Саксонії і Шлезвіг-Гольштейні найбільшу кількість голосів здобули соціал-демократи, а в північній частині Райнсько-Вестфальської області християнські демократи. За представників соціал-демократичної партії голосували, як це видно з тимчасових підрахунків, 3.131.127 виборців; вона одержала 173 місць і стала, таким чином, найсильнішою партією англійської окупаційної зони. Між окремими партіями голоси і мандати розподіляються так:

Соціал-демократична партія — 3.131.127 голосів (173 місць), християнсько-демократичний союз — 2.747.987 (144 місць), комуністична партія — 891.027 (36), партія центру — 638.150 (26 місць), вільна демократична партія — 568.869 (25 місць), нижньосаксонська краєва партія 417.614 (25 місць), південно-шлезьке об'єднання — 82.684 (4 місць), райнська народна партія — 13.277 (—), німецька права партія — 64.411 (—).

У виборах взяли участь 66,7% із загального числа 13.379.260 осіб, що мали право виборів. 8.929.309 виборців використали це право. 419.987 голосів були недійсними.

Комунікат

Ліцензії і Головні Редактори української ліцензійованої преси на Конференції, скликаній Відділом Інформації ЦПУЕ дня 17. 3. — 7. 4. п. р. у Франкфурті, ухвалили і прийняли до виконання такі настанови:

(Зауваження: Цей Комунікат стверджений і прийнятий також Народою, що відбулася дня 7. 4. 47. ст.).

§ 1. Підкреслюючи що ЦПУЕ є виявом громадської побудови нашої еміграції, ліцензійована преса зобов'язується до позитивної співпраці з Відділом Інформації цієї установи.

§ 2. Не зрікаючись своєї політичної платформи та права боронити і представляти її перед читачами, ліцензії і Головні Редактори зобов'язуються в політичній діяльності керуватися широко сприйнятими громадськими інтересами, зокрема не нападати у своїх пресових органах на фізичні особи, зберігати толеранцію супроти своїх політичних противників, не містити матеріалів, що могли б послужити ворогам за аргумент проти нас самих, не містити матеріалів, що могли б шкодити загально-українській справі, та державницько-визвольним змаганням і тримати тон політичної полеміки на високому етичному рівні.

§ 3. Українська преса міститиме матеріали, що підкреслюватимуть соборність і єдність інтересів українських скитальців, без уваги на їх політичні чи релігійні переконання.

§ 4. За виконанням цих зобов'язань буде стежити Відділ Інформації ЦПУЕ. На випадок їх порушення Відділ Інформації напише листа із ствердженням такого порушення і перешле його всім ліцензіатам і Головним Редакторам. За порушення, на яке зверне увагу Відділ Інформації і яке буде односторонньо підтверджене наступною Народою видавців і Головних Редакторів — очевидно за винятком порушників — будуть ухвалені відповідні санкції.

§ 5. Зобов'язання вступить в силу з днем 25 березня п. р. Зауваження до Комунікату, прийняті на нараді 7. 4. 47.:

1. Четверта стаття Комунікату від 17. 3. 6. р. буде остаточно устійнена спеціальним правильником.

2. Під Комунікатом підписати назву всіх часописів, що підписали згоду.

3. Конференція 7. 4. прийняла таке зауваження:

Друга конференція ліцензіатів і Головних Редакторів української ліцензійованої преси ухвалила в додаток до повишого Комунікату дальші постанови внутрішнього характеру, які за підписами ліцензіатів і Головних Редакторів увійшли до протоколу нарад і які нормують поведінку визначених негативних проявів у публіцистичному діянні української преси. Підписані ліцензіати і Головні Редактори вирішили доповнювати з усією повагою доляльність виконання цих постанов.

4. Постанови прийнято односторонньо ліцензіатами і редакторами п'ятиох часописів: „Неділя“, „Час“, „Наше Життя“, „Українські Вісті“, „Українська Трибуна“.

5. Народа постановила опублікувати повищі матеріали і в ліцензійованих журналах: „Іжак“, „Пу-гу“.

Примітка: В нараді 7. 4. 47. брали участь також представники ліцензійованого часопису „На чужині“. Постанови прийняті односторонньо п'ятьма часописами в тому числі і „На чужині“. Отже „Комунікат“ мав бути вміщений і в цьому часописі, а також, крім „Іжака“ та „Пу-гу“, в часописі „Орлик“.

Редакція «У. В.»

Фотокореспондент США про Москву

Фотокореспондент пресової агенції Юнайтед Пресс Реджіналд Кенней подає про свої московські враження таке:

БЕРЛІН. Протягом двох тижнів я перебував у советській столиці, протягом двох тижнів я намагався зробити світліни з конференції закордонних міністрів. Але я одержав від росіян дозвіл пробути в самій залі нарад лише 2 хвилини. З усіх моїх дотеперішніх репортажів, безсумнівно, ці московські відвідини були найважчими. Також у місті нам не дозволяли нічого фотографувати, навіть готель, в якому ми мешкали. Під час кожної прогулянки нам наступала на п'яти ціла „делегация“: таємні поліцаї в цивільному одязі, поліцаї в одностроях і цікаво-допитливі діти.

Єдиний раз, коли нас допустили до залі засідань, ми мусіли надзвичайно поспішати. Ми не промарнували даремно жадної секунди, клацали фотоапаратами, як дикуни, — і були вже знову на вулиці. Там оточили нас наші колеги по фаху, які не були ні одного разу туди допущені і хотіли тепер точно знати, як виглядає там всередині.

Якось довелося одному колезі і мені потрапити під арешт. Не зважаючи на велику колотнечу, ми відважились вийти на вулицю, сподіваючись зробити декілька світлин. Ледве ми витягнули з-під пальт свої апарати і приготувалися фотографувати, як до нас уже підбіг таємний поліцай. Він одразу наказав нам іти за ним до поліційної дільниці.

Про Москву у мене склалося враження як про не дуже то щасливе місто. Почасти до цього спричинилася холоднеча, у всякому разі ніхто з нас не міг почувати себе добре при таких температурах. Хоча з нагоди конференції Москва, здавалося, дбала про те, щоб зробити приємне враження, все ж ніде мені не довелося пережити такої високої дорожнечі як в Москві. Їсти, пити і купити можна було майже все, але для цього треба було платити в грошах.

З чотирьох закордонних міністрів найскорше згодився фотографуватись Бевін. Маршал ніколи не був охочий до фотографування, а проте він і Бідо дозволили піддати себе цій маніпуляції, не перечаючи. Під час фотографування офіційної групи Молотов був дуже люб'язним. Однак, наш протест проти заборони безперешкодно фотографувати в місті так і залишився не вислуханим аж до самого дня мого від'їзду.

Редакція часопису „Українські Вісті“ висловлює щире подяку всім громадським організаціям, інституціям та окремим особам, що надіслали поздоровлення з нагоди свят Христового Воскресіння.

Редакція.

США виводять свої війська з Китаю

МОСКВА. (ДПД-Ройтер). Якщо виведення американських військ із Китаю, що саме тепер відбувається, закінчиться до 1-го червня п. р., то все ж, на бажання центрального уряду, в Китаї залишаться ще приблизно 6.180 вояків американської армії та морської флотії. Це виходить з одного листа американського міністра закордонних справ Маршала до советського закордонного міністра Молотова. В листі говориться, що виведення американських військ із Китаю прискорять, як тільки буде потрібний тоннаж.

Советська пресова агенція ТАСС закидає США „далекойдучу військову підтримку“ частин китайського центрального уряду. „Американці, — говориться в офіційній російській заяві, — виявляють особливу активність щодо спорудження опірних пунктів американської мор-

ської і повітряної флотії в Китаї... Американці цілком озброїли і випустили 22 армії Куомінтану, загальною кількістю понад 700 тис. вояків.“ Далі росіяни твердять, нібито американські військові дорадники заснували в Китаї 22 військові академії і одну школу, де навчають мистецтва висаджувати десанти.

Китайсько-філіппінський договір

МАНІЛЯ. 19 квітня. Філіппінський президент Мануель Роксас і китайський амбасадор Пшен Ші Пінг підписали договір про дружбу між Китаєм і Філіппінами.

СВІТ СЬОГОДНІ

Бернс — адвокат

ВАШІНГТОН. (Дена). 19 квітня. Колишній міністер закордонних справ США Бернс відкрив у четвер недалеко від міністерства закордонних справ юридичну консульствацію. Про це повідомляло американське радіо.

Новий чилійський кабінет

САНТ-ЯГО. (ЮП). До складу нового чилійського уряду президента Віделя входять 11 радикалів і 1 член недавно заснованої демократичної партії. Дотеперішній кабінет складався з 3 комуністів, 3 лібералів і 6 представників радикальної партії.

Заява Масарика про міжнародне становище

ПРАГА. (Дена). Чехо-словацький міністер закордонних справ Ян Масарик минулого тижня сказав, що хоча політична ситуація в світі не занадто рожева і звіти з Московської Конференції не занадто підбадьорюють, то все ж не варто впадати в помилку: вважати нову війну за єдиний порятунок із такого становища.

Англії виходять з Іраку

ЛОНДОН. (ДПД-Ройтер). Представник англійського міністерства закордонних справ підтвердив повідомлення із Багдаду, що англійські військові частини до осені п. р. залишать Ірак. Однак, це не стосується з'єднань англійської повітряної флотії, включно з обслуговуючим персоналом (на землі), які, на основі англо-іракського союзного договору 1930 року, розташовані на літовищах Габбана і Шайбаг.

Вет-Нам хоче миру

ПАРИЖ. (Дена-ІНС). Т. Дан, чільний представник вет-намської делегації у Франції, передав представникам французької преси заяву, в якій висловлено бажання вет-намського народу стати членом Французького Союзу. Вет-Нам зважатиме на культурні і економічні інтереси Франції в Індокитаї і співпрацюватиме з Францією в галузі оборони, говориться в заяві.

Помер данський король

КОПЕНГАГЕН. (Дена). Вночі проти понеділка (з 20 на 21 квітня) у віці 76 років помер данський король Християн Х. Королівська родина оголосила на 24 тижні призовну жалобу. Покійний король протягом цілого свого урядування був поборником абсолютного неутралітету Данії. Таким він залишався і під час німецької окупації. На данському престолі був він з 14-го травня 1912 року. Новим королем Данії проголошено його сина Фрідріха IX.

Розкол серед грецьких партизан

АТЕНИ. (ЮП). Невтральні військові спостерігачі заявляють, що після вдалого наступу урядових військ великій частині бандитів пощастило, однак, вирватися з оточення, і вона намагається втікти на албанську, югославську чи болгарську територію. Мова йде про приблизно 10 тис. бандитів, які з причин внутрішнього конфлікту, що постав у грецькій комуністичній партії, намагаються перейти кордон.

Розходження між комуністами подало через те, що одна група, підтримувана закордонними комуністами, обстоює план утворення „Великоюгославії“, згідно з яким відірвані від Греції терени мали б бути прилучені до Югославії та Болгарії.

Англо-американська преса про ДП

(Березень 1947)

„Від імені п. Молотова Вишинський виступив з уже знайомими обвинуваченнями про тримання під „фашистським тиском“ 120.000 советських і 236.000 польських громадян в західних зонах і про існування численних балтійських, українських та інших „антисовєтських центрів і комітетів“. („Манчестер Гардієн“, 17. 3. 1947).

„В питанні про ДП існує два принципово різні погляди. Советська думка, хоча Молотов і відмовляється часом від неї, є досі та, що ДП треба повернути до їхньої батьківщини. Зате Англія, Франція і Америка неухильно стоять проти примусової репатріації“. („Контінентал Дейлі Мейл“, 16. 3. 47).

„Під час дискусій виникло питання, що робити з ДП, які перебувають тепер у західних зонах Німеччини і відмовляються репатріюватися до своєї батьківщини у Східній Європі, надто до Росії та Польщі. Советська думка, що їх треба, мовляв, відіслати назад, незалежно від їх бажань, була подана Андрієм Вишинським. П. Маршал відмовився переходити до розгляду цієї проблеми, сказавши, що вона була обговорена на Сесії Об'єднаних Націй, а тепер є справою Міжнародної Організації Втікачів“. („Нью-Йорк Геральд Трібюн“, 17. 3. 47).

Наведені уривки з повідомлень про переговори з приводу ДП на Московській Конференції достатньо характеризують поставу питання про ДП на цій Конференції.

Тим часом часопис „Контінентал Дейлі Мейл“ за 2. 3. 47 повідомляв, що п. Маршал заявив, що допомога 600.000 ДП і втікачів (в американських зонах Німеччини та Австрії) є часткою його закордонної політики. Далі міністер виступив за прискорення рішення конгресу про участь США в ІРО (Міжнародна Організація Втікачів).

„Нью-Йорк Геральд Трібюн“ за 16. 3. передруковує статтю з „Нью-Йорк Таймс-у“ про те, що президент Трумен рекомендував конгресові погодитися на участь США в ІРО, назвавши проблему ДП „одною з

найгостріших і найважливіших проблем, спричинених війною“. Конгрес, мовляв, не сміє відволікати з дозволом і фінансуванням, бо затримка може спричинитися до голодування людей і хвороби, боротьба з якими коштуватиме дорожче, ніж запроєктована діяльність ІРО.

Той же часопис за 29. 3. повідомляв, що сенат затвердив і переслав до палати білл, яким санкціоновано участь США в ІРО. США платитимуть найбільшу частину витрат, але все ж їх внесок до ІРО приблизно на 55 мільйонів доларів буде менший ніж коштувало утримання людей в таборах (і поза ними) в Німеччині, Австрії та Італії. Далі в цій же статті говориться:

„Більшість не-жидів очевидно боїться вертатися на батьківщину. В основному це поляки, балтійці, югослави та росіяни. Той, кого не вважатимуть за військового злочинця, має дістати можливість емігрувати“. Далі стаття перераховує можливості еміграції в різні країни і закликає США до ревізії імміграційного закону, щоб допомогти тим людям, поневірянням яких уже надто довго лежить на сумлінні світу.

„Манчестер Гардієн“ за 21. 3. пише, що 3 члени англійського парламенту відвідали табір ДП в англійській зоні, щоб обізнатися з політикою уряду щодо ДП. Вони подають такі відомості про кількість ДП на 31. I. 47. року.

Кількість не-німецьких ДП у таборах Австрії:

Англійська зона	— 67.070,
Американська „	— 78.502,
Французька „	— 17.870,
Советська „	— 1.679.

Разом . . . 165.121.

Кількість ДП у Німеччині:

	не-жиди	жиди
Англійська зона	265.819	12.311.
Американська „	252.460	124.923.
Французька „	33.136	2.358.

Разом 551.415 139.592.

НАПЕРЕДОДНІ ПОЗАЧЕРГОВОЇ СЕСІЇ ОН

НОВА ФАЗА ЖИДІВСЬКО-АРАБСЬКИХ ВІДНОСИН?

ЛОНДОН. (Дена). 28-го квітня Об'єднані Нації на своїй позачерговій сесії обговорюватимуть палестинське питання. Таким чином проблема жидівсько-арабських відносин і підмандатної англійської території вступає в нову фазу. Англії зважились на такий крок, випробувавши всі можливі шляхи до компромісу. А що це не привело до жадних позитивних наслідків, то вони вирішили вдатися до останнього засобу: передати справу Палестини на розгляд ОН.

ЄРУСАЛИМ. (Дена-ДПД). Після виконання смертного вироку над жидівським терористом Грунером і трьома іншими засудженими, англійський комісар в Палестині 16-го квітня видав наказ про посилення заходів проти терористів. Вироки, ухвалені військовим судом або головнокомандувачем, не підлягають відтепер жадній апеляції і не потребують санкції вищих інстанцій.

Щоб утримувати лад, вулицями багатьох міст патрулюють танки.

Жидівські погрози

ЛОНДОН. (ББС). Жидівська підпільна організація „Іргун Цвай Леумі“, після страти чотирьох терористів, оголосила своїм радіопереселачем, що за кожного з чотирьох повішених жидівських терористів буде повішено 10 англійських офіцерів із вищого командного складу.

ЛОНДОН. (ДПД-Ройтер). Голова американського жидівського комітету в справах Палестини наказав оголосити тиждень жалоби. Центральний комітет жидівських профспілок у Франції ухвалив відбутися 28-го квітня, тобто в день відкриття позачергової сесії ОН з приводу палестинського питання, свої протестаційні збори.

МЮНХЕН. 19 квітня. У зв'язку з палестинськими подіями 2000 жидівських ДП влаштували демонстрацію перед англійським консульством у Мюнхені. Натовп вигукував лайливі слова на адресу англійського уряду. Спеціальна делегація перешла одному службовцеві англійського консульства заяву, протестуючи проти страти чотирьох терористів.

Центральний комітет звільнених жидів американської зони оголосив 17-е квітня днем жалоби для всіх жидів американської зони.

Чимало знаходимо в пресі і про конкретні еміграційні можливості для ДП. Так, „Нью-Йорк Геральд Трібюн“ за 17. 3. повідомив, що бельгійський уряд ратифікував угоду між Бельгією і Міжурядовим Комітетом у справах втікачів про імміграцію 20.000 ДП до Бельгії на працю в бельгійських копальнях. Уже 10.000 ДП прийняли бельгійську пропозицію працювати на тих же умовах, що й бельгійські робітники.

Часопис „Контінентал Дейлі Мейл“ за 16. 3. писав про переговори в справі переїзду до Бельгії 20.000 шахтарів з англійської зони.

Англійська преса багато пише про перспективи праці ДП в Англії. Щоб приймати ДП на роботу в різні галузі англійської промисловості, треба було домогтися згоди професійних спілок англійських робітників, що працюють у тих галузях. Так, „Манчестер Гардієн“ за 7. 3. повідомляв, що досягнуто згоди приймати польських робітників до шовкопрядних фабрик; той же часопис за 15. 3. пише, що Національний Союз Шахтарів погодився допустити ДП до праці в шахтах. За новим договором, шахтарі в Англії матимуть 5-тиденний робочий тиждень, що становитиме найкращі в світі умови для них.

„Контінентал Дейлі Мейл“ за 6. 3. повідомляв, що комісія з Англії, яка була наприкінці лютого в англійській зоні Німеччини, запропонувала привезти українських текстильників на працю в текстильних фабриках Північної Англії.

„Нью-Йорк Геральд Трібюн“ за 10. 3. пише, що бразильський уряд погодився прийняти 1.000 кваліфікованих ДП з Німеччини, а також їхні родини. Якщо перша група робітників виявить себе задовільно, можлива і дальша імміграція.

Аргентинські комісії, очевидно, потонули в заявах італійців, що бажать їхати до Аргентини, бо ніяких повідомлень про можливості виїзду ДП до Аргентини не було.

Л. КАОЛІН.

Ставлення арабів

БАГДАД. (Дена-Ройтер). Іранський міністер закордонних справ сказав, що Ірак та інші арабські держави, члени ОН, ухвалили взяти участь у спеціальному засіданні ОН з приводу палестинського питання. Араби вимагають утворення вільної і незалежної арабської держави у Палестині.

ДАМАСК. 18 квітня. Закордонні міністри арабських країн повідомили, що Арабська Ліга вимагатиме скасування англійського мандату на Палестину. Політичний комітет Ліги видав спеціальний комунікат, вимагаючи в ньому незалежності Палестини і негайного припинення жидівської імміграції. Генеральний секретар Арабської Ліги заявив, що араби ніколи не припинять боротьби проти сїоністів і Англії, хоча б навіть їхня справа була приречена на поразку.

Палестинський еміграційний уряд ЄРУСАЛИМ. Політичний підкомітет Арабської Ліги в Дамаску виніс таємну ухвалу доручити великому муфті Єрусалиму організувати арабський уряд для Палестини, якщо постановою ОН щодо Палестини буде спрямована проти арабів. Про це подає „Нувель де Франс“ в своєму числі від 21-го квітня.

ЗВІДУСІЛЬ

* РИМ. Із шойно опублікованої в Нью-Йорку „Кореспонденції між президентом Рузвелтом і Папою Пієм XII“ часів війни виходить, що за 6 місяців до початку гітлерівського нападу на Росію США були поінформовані про агресивний план Гітлера. Вони повідомили про це Сталіна. („Райнішер Меркур“, 19. 4. 47).

* НАНКІН. (ЮП). Директор „Transworld Airways“ на Далекому Сході заявив, що в одній гірській місцевості західного Китаю виявлено велику піраміду. Ця споруда, про яку досі не було нічого відомо, значно більша ніж єгипетські піраміди.

* МЛІЯНО. (Дена-Ройтер). На підставі розпорядження префектури в книжних кіосках Генуї конфісковано всі примірники творів Густава Фльобера „Малам Боварі“ і „Саліамбо“. Конфіскацію проведено в рамках офіційної акції проти „порнографії“.

* ПРАГА. (Дена). Щоб вшанувати пам'ять покійного американського президента, одну з пражських вулиць переіменовано на „Франклін Делано Рузвельт Стріт“.

* ВАШІНГТОН. Під час війни США позичали свої кораблі 18 країнам. Англія одержала 3663 кораблі, Росія 580, Франція 247, Китай 936, Греція 32 і Голландія 23. („Райнішер Меркур“).

* НЬЮ-Йорк. (Дена). Нью-Йорк захопило привітаний новий кінофільм Чарлі Чапліна „Monsieur Verdoux“, над яким він працював 7 років.

* БЕРЛІН. (ЮП). Як довідуємося з ліцензійованого російським часописом „Берлінер Цайтунг“, починаючи з 1-го вересня 1947 р. в усіх німецьких школах советської окупаційної зони і советського сектору Берліну з 5 класів викладатимуть російську мову як обов'язковий предмет.

* ВАШІНГТОН. (АП). Головний винахідник німецької бомби V-2 д-р Вернер фон Браун, разом з своєю дружиною, 2 тижні тому прибув до США.

* РИМ. Біблію перекладено на китайську мову. Вже вийшов друком перший том. Весь переклад охоплює 7 томів. („Зюдкурір“).

* НЬЮ-Йорк. (Дена-Ройтер). Згідно з повідомленнями Червоного Хреста, під час страшного гурагану, так зв. торнадо, в Оклагомі і Тексасі (США) загинуло 152 чоловік. Число поранених складає 1256.

* ВАШІНГТОН. Незвичайний політичний успіх президента США Трумена в посвячених колах приписують насамперед впливові на нього його шкільного товариша Чарльза Г. Роса, теперішнього особистого секретаря президента. Рос був кореспондентом вапінгтонського часопису „St. Louis Post Dispatch“ і залишив цей високооплачуваний пост, коли Трумен попросив його стати його особистим дорадником.

* МЮНХЕН. (АП). Сва фон Бльомберг, вдова фельдмаршала Бернера фон Бльомберга, має незабаром відповісти перед денацифікаційним судом, як така, що користувалася всіма благами нацистського режиму.

* ВІДЕНЬ. (Дена). З нагоди другої річниці звільнення Відня червоною армією оберборгмайстер наказав прикрасити всі будинки прапорами. Однак, лише маленька частина мешканців виконала його наказ.

* ВАРШАВА. (Дена). На основі амністії, проголошеної польським урядом, досі зголомисили в урядових установах 36 тис. членів підпільних груп.

Муфті, що під цю пору живе на вигнанні в Єгипті, є провідником Верховного Виконавчого Комітету у Палестині. Місцем осідку еміграційного уряду буде Каїр.

УНРРА підтримує жидівську імміграцію?

ЛОНДОН. Як заявив представник англійського міністерства закордонних справ, Англія тієї думки, що службовці УНРРА і підлеглі їй організації — свідомо чи не свідомо — підтримували жидівську нелегальну імміграцію до Палестини. Англійський уряд має намір порушити це питання перед УНРРА.

(„Нувель де Франс“).

На роботу до Англії

Українці і Паневропа

9-го квітня п. р. представник англійського міністерства праці п. Кларк у стислій інформаційній промові англійською мовою, яку тут же перекладалося на мову українську, з'ясував мешканцям табору ім. Лисенка в Ганновері причини, що викликали збільшену потребу робочої сили в Англії, та про умови праці там для чужинців. Після того присутні ставили питання, на які п. Кларк давав відповіді. Вся його інформаційна промова й відповіді на питання звелись до таких основних пунктів:

1. Англійські профспілки (трейд-юніони) погодилися на приїзд до Англії робітників-скитальців.

2. Робітники-скитальці матимуть в Англії такі самі умови праці, таку саму платню і допомогу, в разі безробіття, хвороби або нещастя, як і робітники-англійці.

3. Зважаючи на житлову кризу в Англії, спочатку нашим людям, що туди поїдуть, доведеться жити в таборах та гуртожитках, але умови цього життя будуть далеко кращі за ті, що їх мають скитальці тут, у Німеччині.

4. Діти українців матимуть право вчитися в англійських школах. Але матимуть вони змогу мати й свої українські школи, а також церкву і свої часописи.

5. Тижневий заробіток становитиме 5 фунтів стерлінгів.

6. Робітників-чоловіків Англія потребує до гірничої промисловості, до металобробної, до цегельної, до сільсько-господарської, зокрема до догляду за коровами.

7. Жінок-робітниць Англія потребує до домашньої обслуги, до праці по лікарнях, до текстильної промисловості, до пралень тощо.

8. Всі, що виявлять бажання їхати до Англії, мають підписати умову, чинну на один рік. Після того, коли вони працюватимуть добре, матимуть право на поновлення цього договору на новий річний період. Якщо не схочуть — можуть кудись виїхати.

9. Записуватися на роботу до Англії мають право всі віком від 18 до 50 років.

10. Перші їдуть до Англії, крім одиниць, основні робітники кожної родини. Утримання ж залишаються тимчасово на місці і їх буде перевезено пізніше. Протягом цього часу зв'язку між собою вони не втрачають, листуються.

11. Виїхавши до Англії, скитальці перестають бути ДП.

12. Проживши в Англії п'ять років, можна буде набутися собі прав англійського громадянства.

13. Їдучи до Англії, можна буде забирати з собою все майно, крім тварин; проте, не рекомендується брати з собою зайве й маловартісне, тим паче, що носіїв при переїзді не даватиметься, треба буде самим себе обслуговувати.

14. Справа з особами, що мають понад 50 років і не є утриманцями (не мають в родині працездатних), поки що лишається нез'ясованою.

На питання п. Кларка — чи хочуть присутні їхати до Англії, вгоду весело піднісся ліс рук. Запис на виїзд розпочато.

— ро — й.

У січні і лютому п. р. занотувала світова й українська преса постанову Комітету для об'єднання Європи, що його організував 16-го січня п. р. в Лондоні Вінстон Черчилль. Докладніше про це писав Д. Кирильчук в „УБІ“ та Р. Ільницький в „Часі“. Останній радить, щоб „цією проблемою зайнялися найкращі з-поміж наших журналістів на еміграції“.

На нашу думку, куди важніше, щоб до цієї справи негайно ж приступили українські політики, а насамперед ті, котрі були послами українського народу до українських парламентів, як також до парламентів тих держав, в кордонах яких перебував український народ. А знаємо, що таких послів український народ має на еміграції. Є тут посли до різних парламентів не тільки із західно-українських земель, що були обрані за послів після всіх прийнятих правил західної демократії, але також послів із східно-українських земель. Безперечно, що ніхто інший, як наші журналісти можуть українським політикам допомогти при насвітленні цієї ідеї, здійсненню якої зайнялися такі серйозні й великі люди, творці світової політики, які будуть найбільшими величинами не тільки в історії свого народу, але також в історії цілого людства, як Вінстон Черчилль та інші.

Однак, ця справа дуже пильна. Час не чекає. Бо ще лише чверть року не було від заснування Черчиллем Комітету „людей доброї волі“, з метою створити З'єднані Держави Європи, а вже ця справа набрала не тільки світового розголосу і значення, але також деяких конкретних форм. Так, українська преса занотувала вже і почин графа Куденгове-Калергі, основоположника і голови Всеєвропейської Унії, в справі створення загальноєвропейського парламенту. А з кінцем березня світова преса принесла вістку, що представники демократичної партії Америки внесли в обох американських палатах пропозицію з домаганням приступити до створення в

Європі З'єднаних Держав. І є більше як правдоподібно, що ці внесення підтримає Конгрес і республіканська більшість. Інша вістка говорить, що 14-го травня п. р. у Лондоні відбудеться засідання вищезгаданого комітету, на якому промовлятиме також Вінстон Черчилль.

З преси знаємо, що на анкету голови Європейської Унії гр. Куденгове-Калергі з 4 тис. членів парламентів західно-європейських держав 92% висловилися за створення Європейського Союзу, а тільки 3% проти. Це показує, що ідея Об'єднаної Європи є проблемою не тільки дуже актуальною по своїй суті, але також можливою до позитивного розв'язання на користь З'єднаних Держав Європи в рамках Об'єднаних Націй. Треба сподіватися, що до її реалізації таки скоро дійде, без огляду на те, яке становище займе до цього питання Советський Союз. Советська преса вже зайняла негативне становище до Комітету Об'єднаної Європи, вважаючи З'єднані Держави Європи за протисовітський блок.

Запитані посли — британські, бельгійські, данські, люксембурзькі, італійські, голландські, шведські, норвезькі, грецькі та ірландські, що відповіли „так“, мають заснувати в своїх країнах Парламентський Комітет Європейського Союзу. Завдання цих Комітетів — студіювати й підтримувати ідею З'єднаних Держав Європи. А в червні п. р. мають зібратися делегати цих парламентських комітетів на Конгрес у Женеві, де будуть репрезентувати свої країни у відношенні 1 делегат на 1 мільйон населення. Треба думати, що цей Конгрес стане зародком майбутнього Парламенту З'єднаних Держав Європи.

А з цього випливає велике завдання, ба, прямо обов'язок для послів українського народу, що перебувають на еміграції, добитися представництва українців на цьому Конгресі в Женеві. Українські посли мусять дуже поспішитися, щоб не зазнати цю рідку нагоду, яка уможливить українським представникам на міжнародному форумі висловити волю й бажання українського народу і належно озв'язомити представників західно-європейських народів з вимогами українського народу і з тими обставинами, в яких він тепер перебуває. Тому, на нашу думку, українські посли зараз же повинні зібратися і утворити Український Парламентський Комітет, який негайно нав'яже зносини з Комітетом Об'єднаної Європи в Лондоні та з головою всеєвропейського Союзу гр. Куденгове-Калергі. Оскільки представники Українського Парламентського Комітету не зможуть ще взяти участь в засіданні Комітету Об'єднаної Європи 14-го травня п. р. у Лондоні (хоч це дуже важливо!), то щоб принаймні був український народ заступлений на Конгресі в Женеві.

Як бачимо, ця справа дуже спішна. А що ми до цього часу зробили для неї? Окрім уміщених в пресі кількох заміток і трьох дискусійних статей, — нічого. Тим часом робити треба! Дискусія, на нашу думку, в цій справі зайва. Бо ідея З'єднаних Держав Європи не є для нас, українців, новою і жадною проблемою. Ще 100 років тому ми мали Кирило-Методіївське Братство на чолі з Шевченком і Костомаровим, що мріяло про федеративний устрій Європи. А в 1917 р., коли Україна лише прокинулася до своєї державності, голова Центральної Ради проф. М. Грушевський скликав у вересні до Києва з'їзд представників народів Росії, з метою утворити федерацію вільних народів. Крім того, український на-

род, хоч і є сьогодні проти своєї волі відірваний від Європи, але не зважаючи на те, він віками належав цілим своїм духовним життям і належить сьогодні до культури західно-європейської. Для українського народу ліпше бути вільним і рівноправним з іншими народами в З'єднаних Державах Європи, хоча б довелось йому відступити щось із своїх суверенних прав, ніж тягнути далі своє страшне ярмо.

Але ідея З'єднаних Держав Європи не є вже проблемою і для західно-європейських народів. Якщо їхні посли висловилися за З'єднані Держави Європи, значить вони добре обдумали та розважили цю справу і мусили переконатися, що З'єднані Держави Європи принесуть їхнім народам і для цілої Європи тривалий мир та великі вигоди. Отже, обов'язком нашим є приєднати нашу країну до цього руху. Тому українські представники обов'язково мусять взяти участь в цій перебудові Європи і вже від самого початку чинно доложити рук до цього великого діла, щоб інші європейські народи вже відтепер могли дивитися на нас, українців, як на свого співника і рівного партнера. Тим забезпечимо українському народові беззастережні права як рівноправного члена в майбутніх З'єднаних Державах Європи.

Конкретно цю працю мають покласти наші українські посли і активно включити український народ в це змагання за краще майбутнє європейських народів на засадах мирного співжиття як вільних і рівних у своїх правах і обов'язках членів З'єднаних Держав Європи. Українські посли негайно мають перебрати на себе свою функцію і всі ті обов'язки і повинності, які наложив на них український народ ще в краю, коли дав їм свій мандат заступати й боронити його інтереси. Бо вищевказані завдання може успішно виконати тільки Український Парламентський Комітет, на який, певно, будуть зважати подібні парламентські комітети західно-європейських народів. Крім того, віримо, що створений Український Парламентський Комітет одностайно підтримають всі українські політичні організації, партії і угруповання, як також ЦПУЕ з всіма професійними профспілками.

Очевидно, що у своїх початках Український Парламентський Комітет натрапить на труднощі. Але то будуть труднощі скорше технічного характеру, ніж принципового. Загальновідомий і для нас дуже цікавий той факт, що італійські законодавчі Збори висловилися за З'єднані Держави Європи і заявили, що Італія приступить до Європейської Федерації, якщо вона буде створена народами Європи.

Ця засада не тільки здорова і природна в самій своїй основі, але і справедлива, бо дає можливість брати участь у творенні Європейської Федерації і тим народам, які сьогодні не мають своїх суверенних держав. А співпраця Українського Парламентського Комітету тим більше буде вітана, що українці своїм географічним положенням творять нероздільну європейську цілість і мусять безумовно належати до З'єднаних Держав Європи. При цьому ми вже не згадуємо тро те, як дуже важлива під оглядом економічним Україна для господарської рівноваги європейського континенту.

Здаємо собі справу, що праця Українського Парламентського Комітету не буде легка (хоча б тому, що останніми часами ми дуже занедбали свою пропаганду!), але становище українського народу настільки трагічне, що — віримо — наші парламентаристи прикладуть усіх зусиль, щоб якнайповніше використати ту нагоду, яку дає нам сучасна політична ситуація в Європі і у світі.

Д-р Степан РОСОХА

ВІСТКИ З ЕКОНОМІКИ

США сподіваються рекордного врожаю пшениці. На 1947-48 господарчий рік США думають експортувати приблизно 450 мільйонів бушелів пшениці (1 бушель дорівнює 36,3 літра), тобто на 100 мільйонів більше, ніж минулого року. Це виходить з підрахунків американського міністерства сільського господарства. В цьому році США сподіваються рекордного врожаю пшениці. (ДПД).

Англо-італійська фінансова угода. В Рамі підписано фінансову угоду між Англією та Італією. На підставі угоди Англія погоджується обмінювати італійські стерлінгові кредити, розміром 32 мільйони фунтів, на долари. Далі Англія зрікається своїх претенсій на відшкодування — італійське майно у Великобританії, загальною вартістю 11 мільйонів фунтів стерлінгів. (ББС).

Мільярдна позика США Китаєві. Як подавав — слідами повідомлень російської пресою агенції ТАСС — китайський часопис „Ван Бай-Пао“, в економічних колах Нанкіну кружляють чутки, що США мають намір надати Китаєві позичку, розміром до 1 мільярда доларів. (ТАСС).

Інфляція в Румунії. З добре поінформованих кіл повідомляють, що румунський уряд обливив свої спроби протидіяти зростанню інфляції в країні. Минулої неділі на вільному ринку один долар дорівнював 630 тис. лей, тоді як під час війни він становив 200-250 лей. Тож видано розпорядження виплачувати представникам розумової і фізичної праці на 700% більшу заробітну плату, ніж попередню. Це на 50% перевищує загальну кількість грошей, яка є тепер в обігу, так що Румунія не має вже засобів, щоб виплачувати навіть саму заробітну плату. (АП)

Нові родовища нафти в Ірані. В місцевості Лалі, приблизно за 270 км від Абадану — центру найбільших нафтоочисувальних споруд світу, — відкрито нові родовища нафти. За твердженнями інформаційної служби англо-іранського нафтового т-ва, нові родовища є найбільшими на сході і, може, навіть в цілому світі. На думку спеціалістів, видайність нових родовищ становить приблизно 1 мільйон тонн. (АФП).

Американці збільшують експорт. В одному звіті американського національного банку говориться, що протягом п. р. американський експорт перевищив експорт минулого року, не зважаючи на нестачу доларів у світі. Протягом останнього часу ця нестача відчувається навіть в середньоамериканських республіках — в Чилі, Перу, Еквадорі, Болівії — і навіть в таких країнах як Канада і Швеція. (ДПД-Ройтер).

Текстильна промисловість американської окупаційної зони. Економічні установи американської окупаційної влади домовилися продати Афганістанові 10.800.000 метрів матерії, загальною вартістю на 3.500.000 доларів.

Цю кількість буде продано від травня до жовтня 1947 року. 3,6 мільйонів метрів думає закупити Бельгійське Конго. Крім того, в справі продажу текстильних виробів американської окупаційної зони Німеччини ведуться переговори з представниками інших урядів. Прибуток буде використано для оплати американської бавовни-сирівцю, а на решту німці можуть закуповувати собі інші предмети імпорту. Протягом наступних трьох років заплаковано продати німецьких текстильних виробів на суму 194 мільйони доларів. („Швебіше Цайтунг“).

Зниження цін у Чехо-Словаччині. Чехо-словацьке бюро цін ухвалило зменшити на 10% ціни на черевики, шкіряні і текстильні вироби тощо. („Зюдкур'ір“).

Харчова дорожнеча в Італії. Ціни на харчові продукти в Італії невпинно підвищуються. Так, приміром, витрати середньої робітничої родини в 1938 р. становили 234 ліри щотижня, а нині вони становлять... 10.310 лір. Починаючи з липня 1946., ціни підвищилися на 70%. („Швебіше Цайтунг“).

Майно нацистських провідників. Відповідаючи минулої середі на запит одного лейбористського депутата — скільки приватного майна колишніх німецьких провідників, Гімmlера, Геббельса, Гесса, Папена, Шахта, конфіскували альянти, — державний міністер Гайнд подав відомості про вартість майна окремих нацистських провідників, конфіскованого в англійській окупованій зоні Німеччини. Ось ці числа: Ріббентроп — 690.000 НМ, Папен — 721.000 НМ, Розенберг — 657 тис. НМ, Кайтель — 1.045.000 НМ, Деніц — 153.000 НМ, Герінг — 4.000.000 НМ. Гроші, конфісковані в англійській зоні, переходять тепер в англійських установах, доки чотири великодержави не вирішать що з ними робити. (ДПД).

Після першого туру гастролей

6-го квітня в українському таборі Майн-Кастель драматична Студія Й. Гіньяка закінчила перший тур своїх гостинних виступів у Німеччині. По великодній перерві вона продовжуватиме свої виступи далі.

У тісному колі глядачів

Дивною і своєрідною є ота незвична для нашої еміграційної громади однодушність і єдність, з якою прийняли роботу Студії глядачі і преса всіх партійних напрямків. Секрет цього явища лежить, мабуть, в ідейно-мистецькій силі Студії, в її глибокій фаховості і оригінальній мистецькій творчості, завдяки чому Студія не переплутала мистецтва з політикою і зберегла свій повалпартійний незалежний характер, при всій гостроті й актуальності репертуару.

Але не все і не скрізь обходилося гладко у взаєминах Студії з глядачем. Окремі одиниці виступали (часом навіть від імені всієї громадськості) з протестами проти окремих місць у Шевченкових „Гайдамаках“, в інших колах чути було незадоволення з окремих сатиричних місць у комедійних виставах, ще в інших колах підозрівали якийсь комунізм у п'єсі „Мати і я“ і т. ін. Студію це не бентежило. Для неї найважливіше — активна реакція глядача. А вже само життя покаже, хто помилявся і мусить виправитись — Студія чи може часом і окремі групи глядачів.

Критика

Автор цих рядків не є сторонньою особою для Студії. Він напевне не може бути цілком об'єктивним. Але його право посперечатися з критиками роботи Студії. При надзвичайно прихильній поставі критики до Студії вона, ця критика, не встигла ще до кінця розібратися в мистецькому доробку молодого колективу і його досвідченого керівника.

Напр., відомий критик Г. Шевчук у своїй цікавій і дотепній статті „Молодість, що вміє, старість, що може“ („Час“ за лютий 1947 р.) поруч із низкою дуже слушних критичних зауважень і порад висловив надію, що Студія Гіньяка колись... доросте до рівня передових наших емігрантських театральних колективів.

Прекрасно, Студія шукає повчальних зразків і вчителів. Лише дуже шкода, що автор не вказав точної адреси і що зауваження його висне в повітрі сірим загальником. Може це суб'єктивно, але ми глибоко переконані, що, навпаки, Й. Гіньяк дав добрий урок усім театральним колективам, як треба підходити на еміграції до театральності мистецтва. Було б добре, щоб цей урок не пропав даром і щоб критика допомогла в цій делікатній справі, не обмежуючись хоч і дружнім, але зайвим ляпанням по плечі.

Далі шановний наш автор визнає величезний мистецько-педагогічний успіх першого року праці Студії, а водночас ставить до режисерської фантазії і творчості вимоги, які були б слушні для колективу, що має вже роки праці за собою і є вже оформленим театром. Режисерське мистецтво Гіньяка і Добровольської полягає саме в достосуванні репертуару до сил і кваліфікації молоді і в підтягуванні, вишкілі молоді до виконання певних мистецьких завдань. При чому це зроблено так уміло, що молодість студійців стала плюсом, а не мінусом мистецтва Студії. Г. Шевчук ніби вимагає від скрипалів співу, або від співака гри на скрипці. Є в Г. Шевчука і ряд інших непродуктивних позицій. Він остався глухий до гри Гіньяка в ролі Андрія („Мати і я“) як майстерного образу глибокого самоперечення через внутрішнє психологічне роздвоєння. Сталося це, мабуть, тому, що п'єсу „Мати і я“ автор статті зачисляє до розряду політичної драми, а це не відповідає психологічній трактовці п'єси Й. Гіньяком. Тим часом, на нашу думку, „Мати і я“ поєднує в собі елементи психологічної та ідейної драми, і вже ніяк не може бути зведена ні до микитенківського, ні до винниченківського жанру.

Так само автор не дотує і не добачив Добровольської в ролі матері („Мати і я“). Секрет мистецтва Добровольської в цій ролі в тому, що, за Станіславським кажучи, вона не грає, а є на сцені. Мати є на сцені, як щось безсумнівне, невідкличне і всеосяжне і саме

за це дістає О. Добровольська палку подяку від глядачів. Не добачив Г. Шевчук у „Сні української ночі“ традиційності (елементи вертепу), сполученої з новатарством.

Студія продовжує лінію ревію Буревія-Курбаса, а разом робить зовсім нові кроки до створення української музичної комедії. Воля думки і незалежність театру на еміграції дали змогу зробити цей крок.

Інший критик (Б. Подоляк) — „Три спектаклі“, („Українські Вісті“) влучно і переконливо оцінює Студію як справжнього спадкоємця і продовжувача „Березоля“. Але рецензент неслухно твердить, що тексти авторів п'єси „Мати і я“ відстають художньо і стилістично від текстів Хвильового, що увійшли в п'єсу без змін. Критик зачепив тут дуже цікаве питання: відношення п'єси до новел Хвильового „Я“ і „Мати“, які лягли в основу п'єси. Але він не помітив, що „Мати і я“ — це жадна інспірація і що п'єса драматургічно є найслабша саме в тих місцях, де буквально „спісано“ Хвильового (І дія — монологи Андрія і матері), і навпаки, сильніша там, де текст Хвильового нема, але зате сильніше звучать ідеї і дух його образів (III і IV дії).

Якщо „Мати і я“ має великий сценічний успіх, то лише завдяки тому, що автори і театр не списували Хвильового, а перетворили, переключили образи-ідеї Хвильового на сценічну мову. Не можна сказати, що автори і Студія цілком упоралися з цим великим завданням. Коли автори дороблять „Мати і я“ в цьому напрямі до кінця, замінивши цитати з Хвильового сценічними образами й дією, то ця річ увійде в репертуар на десятиріччя і добре прислужиться боротьбі за нову українську драму й трагедію. Але ця праця мусить йти не шляхом інспірації і підтягування нового тексту до фраз Хвильового, а шляхом повної заміни новелістичних місць сценічними образами й дією.

Підсумок річної праці Студії Гіньяка говорить про те, що українська еміграція, всупереч найважчим обставинам, виконує працю, за якою видно талант, силу, молодість і незламну віру та свідомість нашої історичної правди.

Ю. ДИВНИЧ.

Малій фейлетон

УЛЬМІВСЬКЕ КАМІННЯ

Як ми щоразу переконаємося, в Новому Ульмі особливе каміння. Надзвичайне! Чудодійне каміння! Ніхто його не бере з землі рукою, ніхто його нікуди не кидає, а саме воно — така вже його фізична властивість — схоплюється з землі і летить просто в голову людині. І не будь-кому, обов'язково в голову редакторів „Українських Вістей“. Ще раз кажемо: в Новому Ульмі чудодійне каміння.

Вийшов ото наш редактор з приміщення, де відбувалися збори таборової молоді (минулого року було діло), а каменюка, що лежала на ганку, як схоплюється та як свисне йому повз вухо.

Як таки так? — здивуються читачі. — Та чи ж можливо, щоб каменюка сама себе кинула на редактора?

А хіба ви, читачу, не чули? Аджеж про це тоді всі таборівці сороки скреготіли. Навіть деяка партійна преса („Тільки для членів партії“) повідомляла про те, як каменюка сама себе кинула на редактора Багряного.

Отже не сумнівайтесь: то була цілковита „правда“!

Але що то була тоді за каменюка? Не камінюка, а така собі камінючка — тупа, дурна, мізерна. Тим то тільки повз вухо редакторове просвітіла. Інша справа, що сталося оце на третій день великодніх свят.

Зійшлося ввечері ульмівське каміння до гурту. Випило по чарці, по другій, по третій. Ну, коли ульмівське каміння вип'є по третій, тоді його починає розпирати „патріотизм“. Отож, упившись, воно заревіло на всі голоси:

— Наступати!.. Хочемо наступати!..

Але на кого ж наступати? Найліпше б було, звичайна річ, наступати цьому камінню на ворога, що окупував наші рідні землі. Там би йому виявити свій патріотизм, своє героїство. Але ульмівське каміння зовсім іншої думки. Наступати там на окупанта — значить терпіти холод, голод, поневіряння, ризикувати своїм життям. А йому, оццю ульмівському камінню, якби наступати на ворога тут, під шедрою опікою тьоті УНРРА. Ну, щоб і героїстичне своє виявити і разом з тим шоколяди їсти, та цигарки одержувати, та

спекулювати, ну й чарку, звичайно, час від часу пити. Отут, коло ульмівського корита, воно згодне навіть умерти за „насамперед-державу“.

Отож, кажемо, заревіло ульмівське каміння:

— Наступати!

На кого ж — ще раз запитаєте — наступати в Новому Ульмі?

Ясна річ — на кого: на редакторів „Українських Вістей“. На це давно вже „дано“ благословення.

Як саме відбувався наступ — чи каміння рухалося колонами, чи розгорнутим фронтом, чи висаджувало воно повітряний десант у тилу у „ворога“, чи не висаджувало — про це ми нічого не знаємо. Ми тільки знаємо, що десь біля дванадцятої години ночі заторгали у редакторів двері, задзвеніли розбиті вікна, залунала брутальна лайка. Одне слово, почалася „атака“. Правда, наші редактори, знаючі, що ульмівське каміння робить це з метою провокації, бою не прийняли. Проте, по закінченні бою, на боїщі все ж таки лишилося кілька п'яних трупів. Медична експертиза установила, що один п'яний труп валажав блокувому блоку „А“ п. Турікові. Другий п'яний труп — працівник спортивного товариства п. Вовчик. Третій п'яний труп — п.

Сам Роман. Отож, як бачимо, „компанія невеличка, але чесна“. Наступного ж дня ці „герої“ — вже протвержені — стали перед американським судом, що й дав кожному з них кару.

Але за віщо їх покарано? Аджеж вони і сном і духом не звають про розбиті вікна. Чи ж винні вони, коли ульмівське каміння має властивість саме себе кидати чи в голови редакторів, чи в ікні вікна? Тож воно накіло такого бешкету, лаялося паскудними словами, било вікна...

Отаке це ульмівське каміння! Дивовижне! Чудодійне!

Хто не вірить — приїжджайте до Нового Ульму, — на власні очі переконаєтесь.

Мартин ЗАДЕКА.

ЮРІЙ КОСАЧ

ВСЕСВІТЯНИН

(Оповідь)

До предсідника військової комісії Комітету публічного спасіння громадян Обуховський добився тільки після півночі. Три національні гвардійці, з космами давно нечесаних чуприн з-під червоних шапок, в драгих пасмистих штанах із трибарвними стріжками поперець грудей загорджували двері карабінами. Конвент же засідав, хоч частина депутатів, головні з передміських секцій, смертельно зморена спала у лавах. Та й ті, що ще слухали, подобали на трупів. Конвент засідав уже тридцять п'ять годин.

В кімнаті предсідника, заваленій звозами карт і плянів, був ще хтось, обернений обличчям до вікна. У півтемні Обуховський не розглядав його і не дбав про те.

Карно (він пізнав Обуховського, нагадуючи собі попередні побачення) лінеалом підкреслював слова:

— Гармати Вальмі озброїли проти нас цілу Європу. Всі короновані повії й бабодури пруться до границь Франції. Англійська флота бомбардує Кіброн. Наша армія б'ється вже на власній землі. Ви гадаєте, що Росія приступить до коаліції, громадяни Обуховський?

— Мої друзі пишуть про імовірне перекинення військ в Італію

морським шляхом, через Егейське море...

— Маю авіза секретних агентів про рейси флоти графа Орлова — згоджується, — сухо пронизливо глянув на нього інженер Карно. — У вашій справі я говорив з генералом Дюмур'є, він знавєць сходу.

Обуховський підвівся.

— Генерал Дюмур'є, неперечно, тонкий знавєць. Він спостерігав нашу Жагерію, гайдамаччину в 1768 році, але його теперішнє становище аж надто мені відоме. Ми розійшлися, бо він вимагав від мене, щоб я став шпіоном...

Карно зморщився й почесав лінеалом перенісся.

— Гостро сказано. Революція не вербує шпіонів, це засада прогнилого режиму. Генерал оперує старою термінологією. Ми гадали, що ви, як і майнський наш прихильник Фостер і депутат Анархазис Кльоон — всесвітняни, яким революція править за найвищий наказ...

— Патріот гсесвіту може бути й патріотом власної країни, — перерив його Обуховський: — Якщо ваше розуміння справи для мене зовсім прийнятне, то настанова генерала виключає заздалегідь...

— Залиште Дюмур'є, — нахмурився Карно, — це ведмідь, б'ючи мухи на чолі, забиває й людину. З реляцій нашого гамбургського резидента Гаррана де Кульона маю уявлення про вас як про порядну людину. Ви вважаєте, що революційні ідеї запалать Сентентріони, Україну, Козацькі країни й Татарію?..

Обуховський вклонився.

— Калмиків і народи Кавказу й Азії...

— Саме тепер?

— Саме тепер.

— Не зважаючи на всі тиранські заходи, приборканих козацьких бунтів Пугачова, зламання польського опору?..

— При всіх умовах, громадяни Карно. Росія — це клітка з народами, що ще мають незламне прагнення свободи. Підземні сили нуртують під поверхню; це вулкан, але раз він прорветься, народня стихія як лява покотиться з верхогір'їв униз і не буде її ніякого стриму...

— Під умовою, що багнети нашої армії прорвуть кордони тиранських наймитів, — озвалась людина, що стояла біля вікна.

Обуховський здригнувся, цей голос десь він чув, хрипкий і терпкий як скрипіння страшною споруди на майдані Революції.

— І не й те в об'єднаному діянні, — сказав Карно, не дивлячись на людину біля вікна, — щоб кі-

чити, громадяни Обуховський... Ви з України?..

— Я з Полтави. Це провінційне місто на схід від Києва.

Карно пройшовся по кімнаті швидкими великими кроками. Втомлене його обличчя жевріло рішучістю, очі надали — дитячо ясні, допитливі.

— В цьому менті ми ставимо все рубя, — сказав він, — треба залізних рук. Ми б'ємо контрреволюційного гада в Нідерляндах і в Ельзасі, під Гондштедтом, під Пірмазенсом наші безсмертні зламали лінію старого німецького лиса Вурмзера. Революційна армія не тільки вчиться від своїх противників, але й вже перевищує їх. Нашими бійцями я задоволений. Але цього замало, духу ненависті до тиранів мало. Треба інженерів, постачання, артилерії... Хоч ми маємо цього молодого капітана Буонапарте, він чуда чинив під Тульоном... Диверсія націй, пригноблених тиранами, доконче потрібна. Ви готові до подорожі?..

— Хоч зараз.

— Завтра ви одержите паспорт у Швайцарію і наші резиденти і агенти в Зарі, Рагузі й Істамбулі зобов'язані вам допомагати... Я чекаю вас ще завтра для докладнішого обговорення. Можливо що краще перейти лінію фронту, хоч це й небезпечно...

— Для справжнього патріота нема перешкод. Смерть за свободу — це найвмірніша смерть людині.

Карно підвів голову з-над паперів і глянув знов своїм прозорим поглядом на українця. У вікна билися краплини жовтневого дощу. Гілля каштанів шуміли. І цей шерех саду поєднувався з гудом юрби внизу, в залах і коридорах Конвенту.

— Гаразд, — промовив Карно і подивився на годинник — перша двадцять, завтра в десять ви маєте реле до Діжону, о восьмій я жду вас із паспортами й інструкціями. Ви ще маєте з кимнебудь бачитись?..

— Хочу відвідати приятеля моєї батьківщини, депутата Буасі д'Англя...

— Що може мати спільного патріот з нікчемом, який належить до зграї гробокопальників революції й таємних спільників роялістської газети за кордоном?..

Це сказав чоловік, що слухав увесь час обернений до вікна. Він повернувся до світла й Обуховський пізнав його. Це бліде, віспувате обличчя, присипане пудрою, підборіддя, стиснуті уста людини, яка знає, чого хоче.

— Громадянине Робесп'єр, — проказав Карно — Буасі д'Англя не можна зачислити до зрадників. Гадаю, революція дає нам право шанувати чужі погляди...

— Якщо вони шкодять публічному добру, то ті, які хотіли б продовжувати їх ширення проти волі народу, будуть знищені.

Далі на 6-й стор.)

„Народ, що має таку культуру, не може загинути“

Такими словами дав один з чужинців оцінку українського відділу на міжнародній виставці мистецтва і виробництва, що відбулася в Ашаффенбурзі 16-26-го березня ц. р.

У виставці взяли участь своїми експонатами українці, поляки, естонці, росіяни (бездержавні).

Розміщено виставку в спеціально відведеному для неї УНРРА павільйоні, в якому найбільше місця приділено для українських експонатів (три залі): модерного та народного мистецтва і виробництва. Побіч з тим окремими відділами представлено сучасну книжкову та пресову продукцію, державні знаки та відзначення, український пласт.

Поза деякими дефектами технічного характеру, виставка звернула на себе увагу, що виявилось в кількості відвідувачів (понад 5.200), серед яких поважне місце займали чужинці (до 2000). Та й не могло бути інакше. Адже було тут скупчено все, що найвиразніше характеризує культурний стан народу.

Не зважаючи на короткий час підготовки, впорядки виставки спромоглися якнайліпше зарекомендувати, головю перед чужинцем, наш народ. Треба на цьому місці, поруч з головою Виставкового Комітету проф. В. Січинським, згадати таких його членів як Л. Морозова, мгр. Качмарська, мгр. Круцько та Й. Бартко, що дійсно були душею виставки, поклавши для її організації багато праці.

У найбільшій залі відвідувач зустрічає дібрані зразки народного мистецтва: вишивки, вироби з дерева (касети, таці) тощо. Особливо притягали увагу вишивки, якими, мов квітами, пишталася ціла зала.

А поруч — зразки модерного мистецтва, з яких чувся подув рідного краю. Були це образи Л. Морозової, М. Дачишиної, М. Битинського, що розгортали перед глядачем цілу гаму образотворчого сучасного мистецтва. Тут же — О. Лятуринська, відома не лише поезіями, але й творами скульп-

турного і портретного мистецтва. Не маючи змоги на чужині, через брак матеріалів, працювати в скульптурі, дала вона чудові мистецькі ляльки: „Дівча і гуса“, „Хлопчик з сопілкою“ та інші. Портрети її можна було бачити в іншій залі. Були тут: стилізований молодий Шевченко, портрети О. Олеса, О. Ольжича і дрібні мистецькі образки.

Не меншу увагу притягають портрети Л. Морозової, її баварські красивида та прекрасний малюнок — дівчина в блакитному; гарні прозові акварелі (красивида, св. Родина, жіночі голівки та інші) М. Дачишиної.

З інших треба згадати добрі рисунки олівцем (переважно типи наших днів) Юськова, гарні образки Слободяникової, графічні написи Боцюркова, малюнки з ілюстрацій В. Козловської. Тут же мистецькі різьбярні праці (гуцульські) Вокса, Наича з його різьбярними орнаментами та керамікою.

Зрештою — збірка художніх фотографій Й. Янушевича та спеціальний відділ книжкової графіки й преси, впорядкований місцевим архівом.

Третя зала — виробництво української групи. Були тут зразки виробів різних галузей. Тут — добрі праці шевської та слюсарської майстерень виробництва забавок.

Майстерні зразки хатнього взуття. В цілому виставка ця заслуговувала ґрунтовної статті — огляду. Тут лише в коротких рисах відзначимо її характер і те значення, яке вона має в нашій ділі на чужині.

А. ПЕТРОВИЧ-ЧОРНИЙ.

Передплачуйте,

читайте

і поширюйте

„Українські Вісті“!

„Фльорія Тоска“ на Фраймані

На Фраймані нещодавно відбулась перша вистава опери „Фльорія Тоска“, що її український оперний ансамбль, збагачений досвідом своєї праці над попередньою виставою „Мадам Батерфляй“ і підсилений останніми часами новими обдарованими співаками, — показав нашому глядачеві.

Як і „Мадам Батерфляй“, опера „Фльорія Тоска“ належить визначному італійському композиторові Джакомо Пуччіні, репрезентаторові веризму італійської музики. Написана на кільканадцять років раніше першої, „Фльорія Тоска“ має всі ті ознаки музичного стилю автора: безпосередність мелодики, баристівність оркестрового колориту, підкресленість драматичної ситуації і розкриває улюблену тему композитора — трагічні переживання сильної своїм почуттям жінки.

Фабула опери розкривається на фоні бурхливих змагань двох суспільних устроїв, коли війська Великої французької революції цитрують основи феодалізму в Італії. На жаль, як і Майсбергер, що в своїх операх „Іоанн Ляйденський“ і „Гугеноти“ відтворює хвилюючі історичні події лише для того, щоб на тлі їх той чи інший герой прославив свою арію і довів незмінність своїх почуттів кохання, — так і Пуччіні в центр фабули вводить любовну колізію, а історичні події відбу-

ваються десь за даштунками і лише своїм відгомном торкаються дійових осіб.

Однак віднайти все, що характеризує в опері ту добу запеклих змагань, показати її навіть у скупих рамках, відведених лібретто — завдання поставника „Фльорії Тоски“. До цього завдання режисер Микола Бук, що здійснив постанову в українському оперовому ансамблі, наблизився лише частково. Він добре опрацював мізансцену, в якій передано жах на сцені в момент появи барона Скарпії, що уособлює собою реакцію. Добре подано і страхотні інквізиційні катівні, скорше допитів і тортур, якими тримався старий лад, контраст блискучих музичних і білих комірів агентів поліції та їх чорна праця. Проте вістки з фронту, де вирішувалася доля старого режиму, передані невірливо. Повідомлення про розгром військ (2 дія) виголошується настільки блідо і неясно, що глядачеві лишається незрозумілим увесь дальший хід дії і зокрема палке реагування Каварадоссі. Ці місця потребують ще деякої доробки.

Оркестра виявила значний поступ уперед. Напружені епізоди в хрмі, в кабінеті Скарпії під час допиту, драматичні переживання Тоски — передані яскраво, повновзвучно і образно. Диригент, він же музичний керівник

ансамблю В. Пюрко і в цій опері, як і в попередній, виявив себе великим знавцем Пуччіні і керував оркестром з великим піднесенням та багато сприяв співакам у виконанні ними своїх ролей.

Добре, з вокального погляду, провела партію Тоски Л. Горн. Артистка має приємне драматичне сопрано з гарними верхами. Із спенічного боку виконавця слаба. Нічим не виправдана надмірна метушливість у 1-й дії, багато непотрібного руху перед убивством Скарпії.

Маріо Каварадоссі, мистця-громадянина, виразника вільнолюбних бонапартистських ідей І. Зайферт передав як палкого коханця, захопленого лише Тоскою, зовсім обминаючи його, як ворога реакції. Таке трактування образу суперечить лібретто, за яким герой свій обов'язок врятувати Анжелотті-консула Риму за Наполеона ставить вище кохання до Тоски і спочатку тримає це від неї в таємниці. Своім зовнішнім виглядом артист нагадує більше Ленського, ніж італійського мистця. З вокального боку, проте, артист виконав свою роль добре.

Найслабшою частиною вистави є декоративне оформлення. В перших двох діях воно вражає своєю неохайністю, а в третій — цілковитою недоробленістю. Це, безперечно, зменшує враження від вистави.

СЕРГІЙ ГОЛУБЕНКО.

Нова праця з українського фолклору

(Віктор Петров. Український фолклор. УВУ, 1947. Стр. 1-142)

Праця проф. Віктора Петрова, що вийшла накладом Українського Вільного Університету, складається з розвідок, написаних ще перед початком другої світової війни, призначених для збірки „Український фолклор“. Це розвідки про два основні жанри українського фолклору: **замовляння** і **голосіння**. Але вони, за висловою самого автора, зв'язані спільністю методологічних засад і тотожністю підходу до досліджуваного матеріалу. Ці методологічні засади автор розкриває в невеличкому вступі, що його він подає на початку праці.

Ще О. Потебня твердив, що ніяка фолклористична аналіза неможлива, якщо не взяти до уваги первісну тотожність образу і уявлення. Він доводив, що в фолклористичних студіях треба вивчати не зв'язки образів, а зв'язки уявлень, бо саме ці останні **зумовлюють** зв'язки образів. Тобто зв'язки образів він ставив у залежність від зв'язків уявлень.

З цим методологічним застереженням О. Потебні згодом погодився й М. Сумцов, але відмовився прийняти його через те, що, на його думку, воно було надто важким, щоб бути застосованим на практиці. Таке завдання О. Потебні перекинути міст від уявлень (ідеологічної категорії) до обра-

зу (фолклорно-поетичної категорії) залишилося тільки в проєкті. І тепер проф. В. Петров взявся до здійснення цього проєкту на практиці.

На численному матеріалі двох великих жанрів українського фолклору — **замовляння** і **голосіння** автор розгорнув широке полотно своїх методологічних застережень і дав нову концепцію в дослідженні українського фолклору, концепцію, оперту на твердженні про тотожність фолклору та ідеології. Цим самим наш дослідник підставив нову базу для вирішення багатьох проблем не тільки в галузі українського фолклору, але й світового фолклору взагалі. Поклавши в основу своїх методологічних позицій принцип „общиности фолклору“, принцип „нерозчленованости світогляду і фолклору“, принцип „ідеологічної (світоглядної) функції фолклору“, автор дає нам ключ до розв'язання багатьох проблематичних питань фолклору.

Концепція Віктора Петрова вносить значне полегшення у вирішенні питань про взаємовідносини фолклорного і християнського світоглядів. А самий факт християнізації фолклору треба розцінювати як факт заглиблення християнської ідеології в фолклорі. Цінним у твердженні Віктора Петрова

є те, що розвиток фолклорної традиції йшов не в напрямі до християнства, не шляхом переродження, а в напрямі сполучення, співснування, взаємопроросання їх елементів. Примітивний фолклор, його джерельні основи, зіткнулися прямо й безпосередньо з категоріями й поняттями християнської релігії“.

Таке розуміння історичного процесу українського фолклору проливає світло на темні місця в нашій науковій фолклористиці і допомагає вийти з тогочасного лабіринту, що в ньому перебувають ще деякі вчені, не маючи під ногами міцного методологічного ґрунту, сприймаючи факти не з тих позицій, з яких треба їх сприймати.

З цього погляду праця Віктора Петрова становить цінний вклад у наукову фолклористичну літературу. На превеликий жаль, праця Віктора Петрова побачила світ тільки в цикло-стальному виданні, тоді як насправді вона заслуговує на щось більше. Багато важко б для престижу української науки, коли б ця праця була перекладена на мови світового значення — німецьку, англійську або французьку. Важливо це ще й тому, що її автор — один із кращих дослідників українського фолклору.

Проф. П. КОВАЛІВ.

ВСЕСВІТЯНИН

(Закінчення з 5-ої стор.)

— І Буасі д'Англія?.. — спитав Карно нашорошено.

Робесп'єр кивнув головою.

— Ще сьогодні... * * *

Бійці Х-ої секції разом із п'яними дівками, перепоєсаними триколіором, рудий різницький челядник і хлопчак-санколот супроводили Обуховського до люксембурзької тюрми. Підозрілих приєднувало до нього й за списками та карабінами секціонерів почало світати. Обуховський міг би покликатися на предсідника військової комісії й ім'я Карно, наскільки він знав, відкрило б йому вмиг дорогу до волі. Але Карно міг би думати, що це він, це Обуховський зрадив його побут у ворога народу Буасі д'Англія.

— Зрадники й агенти тиранів. Плази, що заслугують тільки на розчавлення! Шпіони Конде! Наймити Коаліції! На поталу їм! На поталу спільників кнура Егера!..

Обуховський збагнув, що цієї ночі йшла остаточна розправа з Жірондою. Але він не міг назвати ім'я Карно.

— Гідра Жіронди — Ролян, Петіон, Кондорсе, Бізо, Буасі д'Англія — всі на гільйотину! Підлі вороги нашої контрреволюції! Всі в

плюгавій змові з тиранами, з закордонною зграєю роялістів!..

Обуховського арештовано на сходах будинку Буасі д'Англія, біля вулиці давнішої Решільє. Його підозрівали в допомозі утечі ворога народу. Він мовчав. Вони тоді попросились: біля погруддя Гракхуса, людина з римським орлім профілем і сумовитим посміхом. Буасі д'Англія, депутат Жіронди, найкраща людина Франції, патріот, який не збагачувався на асигнатах і військових доставках. Друг володів Ковдорс'є, друг поета Шеньє і борця за волю Америки Томаса Пейна — всесвітянина.

— Мене обвинувачують у зраді, у таємних переговорах з роялістами?.. Чи не смішно?

Пробував посміхнутись.

— Революція іде найкрутішими мавівцями, це закон історії — революція пожирає своїх дітей, але вірте — сьогоднішні судді, що стали тиранами — завтра матимуть долю своїх підсудних. Так буде, поки не встановиться рівновага: жаги й розуму. Але хіба це значить, що революційні ідеї треба засудити?.. Ідеї спростачено людьми. Ідеї чекають, щоб ожити. І вони будуть жити.

Бійці Х-ої секції прискорювали крок і підганяли прикладами в'язнів.

— Патріоти! Дивіться на ворогів люду, цах заюшених лютих псів, що з-під лоба глядять своїми непевними очима й тремтять, ждучи відлати!..

Буасі д'Англія простяг руку Обуховському.

— Я їх чекаю, громадянине Обуховський, я не надіюсь утекти від долі!..

— Ви не смієте залишатись тут... Ніколи, чуєте? Для революції ви не віддасте себе як баран під ніж!

Між ними станув хтось. Обуховський сахнувся. Це був Карно в насуненому на очі трирозі, в довгій киреї, обвіяній дошами. Предсідник комісії Комітету Спасіння, організатор оборони, співробітник якобінів покинув свою кімнату й з'явився тут — у домі найзапеклішого ворога Дантона й Робесп'єра, у Буасі д'Англія.

— Цсс... Ніхто не сміє знати, що я був тут, у вас, Буасі д'Англія. Те, що я чув від Робесп'єра, мене занепокоїло. Найшляхетнішою людиною Франції, найхрустальнішою людиною революції не можемо віддати на поталу. Ви мусите негайно зникнути. Робесп'єр підписав декрет про ваше ув'язнення. Пашпорт і гроші!..

І Карло вийшов так швидко як прийшов.

— Хай живе громадянин Робесп'єр, Дантон, Демулен Карно —

справжні сини вітчизни! Найшляхетніші патріоти!..

Верещала галайстра. П'яна дівка плюнула Обуховському в лице:

— Гад, ворог люду! Завтра поїдеш!..

Буасі д'Англія стиснув тоді йому руку.

— Україна буде тоді вільною. Коли доля скоче, щоб я знов загворив з трибуни Конвенту, незагдженної тиранами й їхньою безсилою люттю, коли з трибуни говоритиме народ, а не узурпатори його, тоді світ почує про козакоукраїнську націю, що заслужила кращої долі!.. Салют, громадянине Обуховський, салют, всесвітянине!..

Він зник у темряві й мжичці, саме тоді, коли по сходах ішла п'яна галайстра секціонерів, щоб його арештувати.

— Іменем Комітету Спасіння, громадянине Буасі д'Англія, відчитайте!..

Але вітра треба було шукати в полі. Галайстра ломилася двері, біла бібліотечні шафи, торошила погруддя Гракхуса.

— Смерть тиранам! Смерть їх прислужникам!

Ось чому Обуховський, всесвітянин з України, не міг покликатися на інженера Карно!..

Вулицями на майдан Революції проїздили візки з засудженими. Перші жірондисти, горді й невгнуті, із зав'язаними назад руками, іхали під ножи гільйотини.

Обуховський відмовився від усяких свідчень перед комісаром. Брама люксембурзької тюрми, скриплячи, зачинялась за ним на світанку 31 жовтня 1793 року... * * *

А Буасі д'Англія дотримався свого приречення. 11 лютого 3-го року, чотири місяці після упадку Робесп'єра (9 термідора) він, знов привернений у правах, знов без страху гільйотини, виступив перед Конвентом: „... у цей час, коли об'єднані тирани ладнаються до останнього наступу на вітчизну свободи й демократії, коли моя Франція в запалі боротьби відстоює на рубіжках права людини й громадянина, на Сході, під кормигою Катерини II, стогне велика й славна колись козакоукраїнська нація. Доля її тепер страшна, але вона чує наше гасло свободи, вона жде тільки весни, щоб зірвати на весні пута й коли зірве, тоді волі її, могутній як бурління моря, як рокіт лавини, що котяться з гір, не буде стриму!“

Але Василь Обуховський з Полтави не чув уже тієї промови, зладженої на основі його записок, поданих колись в меморіалі депутатам Конвенту Буасі д'Англія. Обуховський — всесвітянин і український патріот безіменно поклав голову під нещадний ніж гільйотини разом із партією Жіронди Х-ої паризької секції, бо не хотів зрадити таємниці Карно, оборони революції.

СПОРТ

19-го квітня ц. р. відбулися змагання з боротьби між німецькими дружинами Н. Ульм (Atletik Club) та Кірхдайму. Загальний виступ 4:3 на користь Н. Ульму. В складі дружини Нового Ульму брали участь два українці — члени УСТ «Беркут»: п. Девонський та п. Кусій Ю., що принесли дружині дві точки, поклавши своїх противників чистим «туше».

У травні РФК української еміграції передбачено провести змагання підняття тягарів (штанга) цілої американської зони. Змагання індивідуальні, кількість змагувань не обмежена. Місце змагань — Н. Ульм. Мета — виявити ліших атлетів, цілі досить поширеної у чужинців (балтійці, німці) діяльності спорту, а також організація репрезентативної дружини нашої еміграції для можливих зустрічей з кращими дружинами німців та чужинців.

Передбачається участь атлетів Шлайсгайму, Авсбургу, Н. Ульму та інш. П.

КАЛЕНДАР

весняної рунди обласної класи футболу за першество ОДРФК — Авсбург, (господарі на першому місці);

27. 4. 47.: Штуттгарт — Людвігсбург; Авсбург П. — Карльсруе; Ділінген — Беркут П.

4. 5. 47.: Людвігсбург — Ділінген; Карльсруе — Беркут П.; Авсбург П. — Штуттгарт.

11. 5. 47.: Людвігсбург — Авсбург П.; Новий Ульм П. — Штуттгарт; Карльсруе — Ділінген.

18. 5. 47.: Карльсруе — Людвігсбург; Ділінген — Штуттгарт; Авсбург П. — Новий Ульм П.

Повідомлення

Як повідомляє нас ЦПУЕ, призначений на 21-22 квітня з'їзд представників українських профспілок в Німеччині, про що ми повідомляли в попередньому числі н/часопису, переноситься на 2 травня з тим же порядком денним.

Завдяки дарові британського і закордонного Біблійного Т-ва вдалося отримати обмежену кількість **Нових Заповітів** у перекладі проф. І. Огієнка.

Бажаючих отримати цей Новий Заповіт просимо, по залученні добровільних пожертв на покриття коштів експедиції, звертатися на адресу:

Missionar W. Borowskyj (16) Marburg/Lahn, Dürerstraße 43.

Перейдете світ знаючи

Міжнародну мову есперанто

Повний курс 16 лекцій по 1-НМ. Разом дешевше. Пробні лекції 3-НМ. Застерегаємо зміну цін. Вчимо кореспонденційно.

Ukraina Esperanto-Grupo „ESPERO“ (14a) Unterlenningen-Teck, Schulstr. 3

На відповідь долучіть оплачену коверту.

Наклад обмежений браком паперу.

„Комісія Допомоги Українському Студентству“ (КоДУС) нагадує, що прохання про продовження й призначення стипендій на літній семестер 1947 можна вносити тільки до 5. травня. Пізніше надіслані прохання не будуть розглядатися.

До цього речення можна ще теж вносити через привабливі студентські громади й філії „КоДУС“ прохання в справі закордонних стипендій, які розглядатимуться тільки тоді, коли матимуть приписані прилоги: власноручно писане прохання, короткий життєпис з зазначенням персональних дат, перебігу студій і спеціальності, посвідок про впис на літній семестер ц. р., поступив в науку в попередньому семестрі та знання відповідних чужих мов (англійської, французької чи еспанської) та вікні відповідні рекомендації від дотичної високої школи й місцевої студентської організації, до змоз теж від професорів, в яких головню студіювали.

КоДУС.

Повідомляємо всіх наших Високоповажних Жертводавців, що з технічних, від нас незалежних причин не можемо помішувати в нашої пресі подяку за пожертви на збіркові листи, чи інакше декларовані суми в користь українського студентства. Натомість пересилатимемо й надалі так Жертводавцям, як і збирачам подяки на письмі.

Комісія Допомоги Українському Студентству.

25. 5. 47.: Новий Ульм П. — Людвігсбург; Ділінген — Авсбург П.; Штуттгарт — Карльсруе.

КАЛЕНДАР

весняної рунди футболу класи першунів.

27. 4. 47.: Бамберг — Миттенвальд; Байройт — Новий Ульм; Мюнхен — Авсбург.

4. 5. 47.: Мюнхен — Миттенвальд; Байройт — Авсбург; Новий Ульм — Бамберг.

11. 5. 47.: Миттенвальд — Новий Ульм; Авсбург — Бамберг; Байройт — Мюнхен.

18. 5. 47.: Миттенвальд — Байройт; Бамберг — Мюнхен; Авсбург — Новий Ульм.

Господарі подані на першому місці.

В ОБ'ЄДНАННІ ЛІСНИКІВ

Об'єднання українських лісників і деревників на еміграції (ОБУЛД), яке започаткувало своє існування фактично ще з осені 1945 р., на сьогодні нараховує у своїх лавах понад 200 членів лише на терені Німеччини та Австрії, серед яких зустрічаємо низку визначних фахівців своєї справи — інженерів, науковців.

Борючись за своє існування з багатьма перешкодами, що стоять на шляху, ця організація розгорнула чималу роботу: відкриття курсів лісників різного типу, скликання з'їзду лісників, розгортання наукової праці тощо. Зокрема відомо, що 23 науковці працюють над виданням ґрунтовної праці лісотехнічного Vademecum, а також над виданням укр. нім. англ. польськ.-французького словника.

В. Г.

Грабіжники в таборі

Вночі проти 21-го квітня ц. р. на касира українського табору в Н. Ульмі вчинено зухвалий напад. Грабіжники, вибивши вікно, вдерлися в кімнату касира і почали його душити, а також побили жінку й дочку, щоб притлумити їх перелякані крики. Захопивши ключ до касової шафи, бандити височили в коридор і втекли. Вони були замасковані і мали при собі пістолі, з яких дали кілька пострілів, зокрема під вікнами кімнати поліцейських. Напад був зорганізований, як можна припускати, з допомогою людей, що добре знають табір, розташування блоків, кімнат, алярмових проводів (які, до речі, були перервані) тощо. Американська і німецька поліції, що прибули незабаром на місце події, обшукали блок, де живе потерпілий, іздили кілометрів 2-3 в тому напрямі, куди вказував собака-шукач, але грабіжників покищо не виявлено.

УКРАЇНСЬКИЙ РАДІОКОНЦЕРТ

29-го квітня 1947 р. радіо-Мюнхен о год. 16.45 надаватиме український концерт у виконанні оперного співака Василя Матіяша та капелі бандуристів ім. Т. Шевченка. В програмі — кращі твори українських композиторів і народні пісні.

КОМУНІКАТ

В порозумінні з ЦУД Бюром у Лондоні, покликано до життя при Президії ЦПУЕ окремий Виставочний Комітет, що його завданням є підготувати виставку, організовану ЦУД Бюром. Просимо всіх заінтересованих звертатися в справі виставки виключно до Виставового Комітету в Авсбурзі, Юденбергштр. 8

В-во „ГОВЕРЛЯ“

видало збірку світлин у формі настінної таблиці, наших князів, гетьманів, поетів і духовних п. н. „Визначні сини України“, в ціні 5 НМ. Збірка є великою поміччю для шкіл, шкільної молоді й прикраси кімнат. Замовляти: Українська книгарня в Мюнхені, Дахауерштрассе 9/І. Кольпортерам знижка після умови.

ПОСПИШТЬ ПРИДБАТИ

ХОРС

літературно-мистецький кварталник ч. 1, редагований Ю. Корибутом, В. Бером, Ю. Шерехом

у співпраці з видавничою комісією МУР-у. ХОРС 1 містить поезії Тодосія Осмачки, Василя Барки, Євгена Маланюка, Юрія Клєна, Юрія Косача, Леоніда Полтави; прозу В. Домонтовича; Василя Орлика, Володимира Державина, Ігоря Костецького, переклади з Іотфріда Страсбурзького, Лео Джая, Петарки, Гельдерліна, Гемінґвея, де Льюрка, Карела Шульца; статті на літературно-мистецькі теми, широкий огляд, хроніку та

БАГАТИЙ ІЛЮСТРАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ.

ПРОДАЖ В ВСІХ КЮСКАХ.

Замовляти: Verlag „Ukrainisches Wort“, Regensburg, Ganghofersiedl.

5 П'ЯТЕ ВИДАННЯ КНИЖКИ ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ

Вибір з описів подорожів по Україні та інших писань чужинців про Україну за десять століть. Ціна книж. 8 НМ.

РОЗШУКИ

— Еміліо Ситник (народж. Юнг Емілія) з дітьми: Лев, Лариса, Юра — сестра Маруся. Ландсберг Лех, Кістлерштрассе 11. Лассамій Марія.

— Морозова Павла, народж. 1923. 3/4 — батьки: Іван Д. і Наталія Р. Морозови, що жили в Лодзі Г.Г. 64. Авсбург Сомме-казерне, Український табір. блок 3, кімн. 22.

— Гуляницьку Наталю, Івашенку Андрія та Бурсакову Дору з дочками: Тамарою та Наталею — Ніна Сіренко. Ноймаркт/Обф. УНРРА 1042.

— Брата Колесника Івана, двоюрідних сестер Колесникову Юру та Науменкову Юру — Колесникова Юра. Адреса: Гольцмідден (везер) Шпаренбергштрассе 1а. Опищенко Ян.

— Пошукую жінку на ім'я Люба, приблизно 25 років, що лишила на возі одиричню дівчинку Люду в Угорії в 1944 році. Відкупилися на адресу: Гамбург-Нойграбен, Фалькенбергсверг 1, ДП Камп 515, Голод Олексій.

— Батьків: Варвару та Івана Явір, брата Миколу Явір та знайомих Параску та Петра Кіг — Ніна Явір. (13) Ансбах (Міттельфр.) Гумбольдштрассе 55.

— Великопольського Мирослава, 21 року, що в січні 1945 р. був в лікарні на Словачині. Хто знав би що про його долю, прошу повідомити на адресу: Кецо Антін, Регенсбург, Розегерштрассе 45-253.

— Для Борецького Юрка до відібзання знаходиться лист в адміністрації „Українські Вісті“.

— Сина Юру та знайомих — Деркач Михайло з дружиною (16) Kassel, Oberzwehren, Mattenbergstraße 27, A. Mahrenholz.

— Обушак Миколу, 43 роки, з Коломиї, що до 1945 р. був у Баден-Бетельбрун — брат Обушак Василь. Табір „Лисенко“, Ганновер-Мекерштрассе 21.

— Дорожівську Галю (син Руслан) — Єлисавета Білєцька, Обербоїнген-Бухгофст 12.

— Брата Сопків Михайла з с. Вороняки, пов. Золочів, 1944 р. перебував у Касселі — Джула Володимир. Карльсруе-Баден, Форстнер-Казерне, Б.4(47)

НОВІ ВИДАННЯ

„На чужині“ ч. 5. — журнал літератури й громадського життя. Січень 1947. Кіль-Коріген (на правах рукопису).

„Урядовий Вісник“ Апостольської Візитатури й адміністрації УК церкви в Німеччині ч. 4. квітень 1947. (циклост.)

„Український літопис“ ч. 3.

„На чужині“ ч. 1 (28) — журнал української демократичної думки. Адреса: (13 б) Vilsbiburg. Schließbach 37. Ціна 1 прим. 2 НМ.

„Ukraina Esperantisto“ («Український есперантист») ч. 1 — березень 1947. Поштова адреса: Augsburg-Göggingen, Schließbach 6.

Петро Карпенко-Криниця. Полум'яна земля (поезії). Українська Видавнича Спілка в Мюнхені. 1947. стор. 64.

„Сакавік“ ч. 1 — літературно-громадський часопис (білоруською мовою). „Криниця“, 1947.

„Пу-Гу“ ч.2, 3, 4, 5-6.

Увага!

Купимо радіоприймач. Перемінний струм. Три діапазони. Бажана портативна конструкція.

Пропозиції надсилати на „Українські Вісті“.

Подяка

Ми, хворі українці та українки, а також і особи інших національностей православного та греко-католицького віровизнання, що перебувають на лікуванні в шпиталі в м. Нойбург (на Дунаї), безмежно вдячні о. Якову Кіндзерському — пароху УАПЦ українського табору м. Інгольштадту, а також всім членам церковного хору, за службу Божу, відправлену в нашому шпиталі у Великодню суботу.

Щиро дякуємо всім табірним українського табору м. Інгольштадту, які не забули за нас, хворих, та в день великого свята Воскресіння Христового прислали нам подарунки.

ХВОРІ ДП — шпиталю Нойбург на Дунаї.

ДО КОЛЬПОРТЕРІВ

та передплатників нашого часопису

Просимо негайно повідомити редакцію „Українські Вісті“, чи є затримки в одержанні часопису і на скільки день, а також про перешкоди у справі розповсюдження і їх причини.

Редакція.

Увага!

Виробляємо свічки

як з матеріалу замовців, так і з власного, таких розмірів (в міліметрах): 8x200, 10x220, 12x250, 14x310, 16x350, 20x17, 25x600, а також і інші на замовлення.

„Zenith“, Kirchenkerzen-Werkstätte. Georg Schtscherbatjuk Innere Rottach 31, Kempten-Allgäu.

Для осіб, що бажають їхати в Південну Америку, є в продажі:

1. Російсько-іспанський розмовник — ціна 6 НМ.
2. Російсько-іспанський і іспансько-російський словник — ціна 8 НМ.
3. Підручник іспанської мови — ціна 20 НМ.

Автор Алмазов. Редактор Арман Геваре.

Для осіб, що бажають їхати в Бельгій, Францію, Марокко:

1. Француз.-російськ. розмовник. Автор Сюзанна Шер. Ціна 10 НМ. При замовленні 50 і більше примірників знижка 25%.

Гроші і замовлення слати:

Regensburg, Silberne Tischgasse Nr. 17, Orthodox Gemeinde.

Вийшла друком нова книжка

»ВОЛЯ й УСПІХ«

відомий твір Орісона Мардена в перекладі В. Приходька. Видання третє.

Зміст: 1) Як використовувати обставини. 2) Молодь серед несприятливих обставин. 3) Залізна воля. 4) Як використовувати власний час. 5) Здобити хлопці не на своїй дорозі. 6) Який фах вибрати. 7) Зосередження енергії. 8) Точний час. 9) Радість і довге життя. 10) Добре виховання — умова успіху.

Ціна 15 НМ. Замовляти: Книжкове товариство „Універсальна бібліотека“ — Regensburg, Obermünsterstraße 13/І — Тоскі Леонід.

Шукаю видавця на готовий до друку

Технічний Словник

(основні частини машин і приладдя)

В 6-ти мовах: українській, англійській, німецькій, французькій, іспанській і російській.

Обсяг—10-12 аркушів звичайного формату. Словник обіймає основну термінологію, номенклатуру й фразеологію і потрібний для інженерів, техніків і робітників, що працюватимуть у промислі. Словник подвійний: прямий і обернений. Ним можуть користуватися усі, що знають одну із зазначених мов. Звертатися на адресу: Миттенвальд, Єгерказерне, УНРРА, Адм. Бл. 123, інж. проф. С. Риндик.

Нововідкрита перша концесіована

Українська Книгарня

München, Dachauerstraße 9/І

має стало на складі

КНИЖКИ всі, що досі появились і є в продажі,

ЖУРНАЛИ всі, що тепер видаються,

ЧАСОПИСИ і циклоstileві видання,

ШКІЛЬНЕ І КАНЦЕЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ.

Р О З Ш У К И

-- Мирослава Левандовська, Америка, шукає: кузинку Надію Роговську, її мужа Данила, і донечку Мотрю з Буковини.

-- Василь Панасюк, Канада, шукає: жінку Галину Панасюк та дочки Ганно і Мильку, всі з с. Виписки пов. Перемишляни.

-- Петро Радавець, Франція, шукає: Михайла Папашу з с. Стежки пов. Ярослав та односельчан з Ярославського повіту.

-- Теодор Кутний, 39 rue Tudelle, Orleans (Loiret) France, шукає односельчан з с. Озірна пов. Зборів.

Николин Дмитро, Франція, шукає: брата Николина Юру з с. Люча-Яблонів пов. Коломия.

-- Микола Цура, Америка, шукає: жінку Анну, дочку Настю і сина Івана з с. Вистра пов. Старий Самбір.

-- Микола Кутей, Шотландія, шукає: родичів, Василя і Катерину Кутей, брата Павла Кутей з с. Комарів пов. Добромил та вуйка Миколу Лідковського з с. Городишко пов. Добромил.

-- А. Катрусик, Канада, шукає: Михайла Катрусика і Михайла Артковського з с. Зелена пов. Гусятин.

-- Антін Островський, Канада, шукає: сина Бронислава Островського з Городища пов. Тернопіль.

-- Михайло Пилипчук, Канада, шукає: сина Ярослава Пилипчука із Житятина пов. Сокаль.

-- Софія Бакай, Франція, шукає: Стефанію Бакай із с. Орихівчик пов. Броди.

-- Андрій Пронозюк, Франція, шукає: Володимира і Анну Хам з села Кошляки пов. Збараж.

-- Гнат Бокнак, Канада, шукає: Івана, Тимка і Михайла Бокнак із с. Теплиць пов. Ярослав.

-- Стефан Боровець, Канада, шукає: Андрія Боровця із с. Любимель Новий та Д-ра. Григорія Шаманського.

-- Володимир Богач, Бразилія, шукає: Миколу Вижицького із с. Чернихів пов. Тернопіль, та Семена Перейму з Озерянських піль, коло Озірної, пов. Тернопіль.

-- Петрик Микола, Бельгія, шукає: Петрика Мильку із с. Станіславчик, пов. Перемишль, та Петрика Михайла з с. Яроків, пов. Добромил.

-- Петро Дяків, Канада, шукає: швагра Петра Засідка із с. Слобідка Болшовецька, пов. Рогатин.

-- Петро Левицький, Канада, шукає: Василя Левицького із с. Хоцен, пов. Леско.

-- Захарій Полоз, Канада, шукає: а) Івана Полоза із с. Дубківці пов. Скалат, був до 1942 р. в німецькому полоні. б) Левка Полоз із с. Дубківці пов. Скалат, взятий німцями на примусові роботи.

-- Іван і Марія Колодій, Канада, шукає: Михайла Пукаса з Мекіпа Нового пов. Ярослав. Петра, Івана і Юрка Колодій із с. Маковська пов. Ярослав. Катерину Колодій із с. Кораніпа пов. Ярослав.

-- Федір Король, Канада, шукає: жінку Анну Король і дітей Василя і Параску, усі із с. Воронів, пов. Городенка.

-- Петро Слюз Канада, шукає: Івана Слюз зі Стоянова пов. Радехів, Марину Гольк або її синів Бронка і Едика із с. Загай на Волині.

-- Іван Маркуш, Канада, шукає: Миколу, Дмитра, Андрія і Ганю Банк із с. Беделів пов. Тячево, Карпатська Україна.

-- Катерина Доскоц, Франція, шукає: Анну Левандовську із с. Бахів пов. Перемишль.

Максимів Пелягія, Франція, шукає: Юлію Максимів і Михайла Миклоша із Корівці Голодівської. Михайла Ребізанта з Лукавця пов. Лукачів.

-- Теодозія Хемій, Канада, шукає: Петра і Варварку Хемій із с. Медина пов. Збараж.

-- Степан Горак, Канада, шукає: Ілька і Анну Білик з с. Мігова пов. Добромил.

Хто знав би про їх долю, прошу писати на адресу: Rechtsanwaltsbüro, Zell am See, Postplatz 19, Land Salzburg, Austria

Мешканці українського табору «Лисенко» Ганновер пошукують:

-- Жінку Олексійку Галину — Олексійку Олександр.

-- Тітку Шевченко Віру — Екчинська Олена, заміння Маруняк.

-- Сестру Курову Ніну — Лисецька Євфрозина.

-- Калініченко Федора — Гарашенко Сергій.

-- Братів Шербанів Євгена, Володимира і Кузьму; сестру Загородну Валентину — Соколянська Людмила.

-- Брата Сітко Івана — Сітко Юлія.

-- Брата Бибель Івана та Шорстак Анну — Бибель Петро.

-- Дочку Фролов Марію — Фролов Іван.

-- Синів — Рябцова Гаврила і Микиту — Рябцов Іван.

-- Брата Маркова Андрія — Зупман Василь.

-- Сина Ремаренка Григорія — Ремаренко Серафима.

-- Дружину та дітей — д-р Йосиф Сивенький.

-- Батька Костюка Івана — Костюк Ярослав.

-- Сина Тищенко Олексю — Тищенко Іван.

-- Сина Мусієнка Петра — Мусієнко Павло.

-- Олійників Василя та Федора — Олійник Станіслав.

-- Сестру Федорак Настю — Федорак Дмитро.

-- Сина Невеєвського Витольда — Невеєвський Віктор.

-- Кондратенка Петра та Івана — Хоменко Микола.

-- Смоляренка Сергія — Урсуленко Микола.

-- Дочку Масич Катерину — Масич Семен.

-- Микиту, Дуню, Віру Храбрих — Храбрій Сергій.

-- Махотину Настю з дітьми, народж. 1915 р., останню була в Франкфурті — брат Шеремій Іван. Табір „Лисенка“, Ганновер.

-- Буркотенка Василя, народж. 1925 р., Боршова — сестра Буркотенко Анна. Ганновер табір ім. Лисенка.

-- Первака Дмитра, народж. 14. 12. 1904, що перебував у Гайде бай Шварценберг Саксен — брат Первак Михайло. Ганновер, табір ім. Лисенка.

-- Барановського Андрія, народж. 1925 р. пошукує батько Барановський Григорій. Ганновер, табір ім. Лисенка.

-- Жінку Мартинюк Катерину та рідних і односельчан — Мартинюк Михайло. Ганновер, табір ім. Лисенка.

-- Пилипчака Ярослава з Миців пов. Сокаль, Поворожника Томка, народж. 1904 в Жолтанці, що останню служив у польській армії; та Москву Юліана з Устя Руського, повіт Горлиць, Лемківщина; Богослава Романа і Паневника Михайла, що перебували в Мюнхені — пошукує Несторович Денис. Ганновер, табір ім. Лисенка.

-- Сестру Марію Відочку, останню перебувала в Австрії. Хто знає про її подальшу долю: Відочка Теодор, Любек-Шлутуп, Карлсруерштрассе, Український Камп. Брайль-ліні.

-- Синів: Івана Відочку, Дмитра Відочку, Михайла Відочку, що були вивезені на працю до Німеччини. Хто знає що про них, прошу повідомити: Георг Відочка, S'udburg, Ont. 193 Dufferin St. Canada.

-- Свого сина Каралевського Миколу Олексійовича, народження 1914 р., що до січня 1945 р. працював у Любеку, а потім був забраний на роботу під французький кордон — Каралевський Олексій Григорович, народж. 1887 р., Ганновер, Мекерштрассе, табір ім. Лисенка.

-- Олександра та Василя Галушків — мати та дружина Галушків. Авсбург — Сомме-казерне 1-79.

-- Рідних та знайомих із села Терелча повіт Сянік — Ярослав Ваданка. Мюнстермолек, Гайльсдорф.

-- Рідних та знайомих із с. Довге, пов. Дрогобич — Вальо Максим, писати на „Українські Вісті“.

-- Сина Василя Ткачова — батько Константин Ткачов. Мюнхен, Фюрстенрідерштр. 155-109.

-- Брата Василя Левицького з Вигоди-Барилова, пов. Радехів — Йосифат Левицький, Риміні-Енкалере. Лагер 1, Наплес-Італія.

-- Братів: Сергія та Олексія — Мантика Володимир. Мюнхен, Фюрстенрідерштрассе 155.

-- Матвієнко Тоню Микитівну, що до капітуляції була в Юрнберзі — сестра Матвієнко Марія, „Українські Вісті“.

-- Рідних та знайомих — Миколаєнко Василь „Українські Вісті“.

-- Рідних та знайомих — Могила Олекся „Українські Вісті“.

-- Рідних та знайомих — Мазурок Осип „Українські Вісті“.

-- Рідних та знайомих — Бова Микола „Українські Вісті“.

-- Батька Чепка Демид, маму Феклу, брата Леоніда, сестру Катерину й Віталія — Добровольська Серафима. Новий Ульм, бл. Д. кімн. 112 д. 4

-- Анатоль Сидор розшукує двоюрідну сестру Тоню та Валою Фабіян, Тоню Півневу. Адреса: Новий Ульм, ред. „Укр. Вісті“.

-- Усик Леонід — відгукнісь на адресу „Українські Вісті“ для Владислава.

-- Рідних та знайомих — Лакомченко Василь, Новий Ульм, „Українські Вісті“.

-- Нефоросну Оксану, Денишук Соно, рідних та знайомих — Михайло Островський, Регенсбург, Гергардінгерштр. 2/6, Штудентенгайм.

-- Лукію Тищенко з дітьми — Василь Тищенко, Майц-Кастель, Камп 579, бл. 3, кімн. 61.

-- Сина Павла з Володимирського повіту, що в 1943 р. арештований німцями, сидів в Луцькій в'язниці на Волині, шукає Сергій Петрович, (13 а) Форгайм — Марквілле, Пост: Зульп-кірхен, юбер Ноймаркт, Опф. У. С. Зоне Германи. — Інші часописи прошу передрукувати.

-- Брата Овчарука Романа, Сапруна Павла та знайомих — Заєць Павло, Фіннгорст бай Ганновер, укр. табір, гараж 23-14.

-- Алочку Хітько, Юрія Бондарева, рідних та знайомих — Колісник Юрій. Регенсбург, Штадтмагоф, Гергардінгер, штр. 2/6, Штудентенгайм.

-- Рідних і знайомих з с. Плещевої — Парнишкий Андрій, Кюльбінген ч. 19, Пост Вікесгойт, б/Ансбах.

-- Кучабського Богдана, останнім часом перебував Везендорф (Ганновер) — Кучабська Ольга. Писати на „Українські Вісті“.

-- Василя Паламаря — Паламар Олександра з трьома дітьми. Ашаффенбург Артілеріе-казерне. Бл. 2/37. УНРРА, Теам 1049, ДП Камп 255.

-- Шкрабіду Андрія, уродж. 1925 р. — батько Мартинюк Тихон, табір „Лисенко“, Ганновер. Мекерштрассе 21-27.

-- О. Мульничука з дружиною Марією, уродженою Гаврилець, з Рогізна-Буковини — Ілько Гаврилець. Табір „Лисенко“, Ганновер. Мекерштрассе 21-27.

-- Фоканову Діну — мати Костина Марія Степанівна. Зголошення до редакції.

-- Друзі і земляки! Відгукніться на редакцію „У. В.“ для Ф. Пестушко.

-- Батька Миколу Кушницького та сестру Єлизавету з донькою Тетяною, що в 1945 р. перебували в місті Хорн біля Відня — Олена Вайленко. Зальцбург, Легнер казерне 62 б, Остеррайх.

-- Біндюка Якова, Шубіна Олексю, Рязанова Ол., Лук'ян Гаврила — Мамантів Тимофій. Новий Ульм. Райнгарт казерне бл. Д № 108.

-- Балацьку Клеру — Шмідт, Зельбертінг, пост Вайбгаузен, Траунштайн 13 б.

-- Миронова Леоніда — Шмідт, Зельбертінг, пост Вайбгаузен, Траунштайн, 13 б.

-- Януша Євгена — Микола Януш. Франкфурт на Майні, Мерфельдер-ландштрассе 200. Захсенгаузен.

-- Брата Петра Шевчука з с. Снович, повіт Золочів, що перебував в 1943 до 1944 в Концентраційному таборі та односельчан — Шевчук Ярослав. Мальтердінген 100, Емендінген Баден (17 б).

-- Тольчинського Євгена — мати Тольчинська Віра. Вайсенгофен (Альгау). Бангофрестраушан.

-- Степанова Георгія (Юрія), Степанова Дмитра — мати Надія Степанова, Миттенвальд, Камп Лютензее, Теам 1064.

-- Панфілович Людмилу Миколаївну, народж. 1912 р. з донькою Валентиною Єфимовною, народж. 1937 р. з села Дашківки — Юхим Желенков, Миттенвальд-Лютензее.

-- Односельчан та Анну Рудак — Попович Федора з Порша — Надвірна. Табір Лисенка, Ганновер.

-- Рідних та знайомих з с. Коритчик, Перемишль — Пупко Євстафій, табір 25. Галендорф. (21) Бравшвайг бай Лебенстедт.

-- Кономбас Стефу, з дому Станько — Станько Микола. Зальцбург, Легенерказерне III/131, Австрія.

-- Лісцовацького Романа з сином Богданом — Є. Юрків. Зальцбург, Легенерказерне, Австрія.

-- Панасенко Миколу, народж. 1921, і Панасенко Надію, народж. 1919 р. — батько Юхим Панасенко. Ганновер, табір Лисенка.

-- Брата співака фотія Рейвахівського, останню перебував в Берліні — Марія Макайор. Ашаффенбург, табір 255.

-- Топьку Наталку, Топького Миколу — Топький Павло. Фіннгорштрассе бай Ганновер. Українськй табір, Гараж 23-13.

-- Михайла Козловського — Тамара Левчук (з дому Рожкова). Швєбгайм № 36. (13а). Пост Віндсгайм.

-- Брата Гербіна Александра, народж. 1893 р., двоох братів Івана з 1924 р., Павла 1929 р., сестру з 1926 р. — Гербіна Валентина. Ватенштетт бай Бравшвайг. Камп 11, Барак 20. м. 4.

-- Про Моргуна Олександра з родиною, що перебував у Відні, хто знає, прошу сповістити на адресу: Радченко Іван. Етлінген — Баден. Райнлянд казерне УНРРА. Бл. 4. кмн. 17.

-- Попукуку рідних та знайомих з Півня та Делятина — Федорак Стефан, Ділінген, Людпільд казерне, Б. П. кім. 5.

-- Увага! Хто знає будь-що про Митрона Родільського (останню перебував у Давід-Лянгфурі) ласкаво прошу повідомити на адресу: Elsa Otto, Hersfeld/Hessen, Hahnbergerstr. 14.

-- Дядька Григорія Сидора з Хлоп'ятини, пов. Сокаль, в 1945 р. був забраний німцями до окопів на Західній фронт, — Ярослав Войтович, Любек-Шлутуп, Карлсруерштрассе, „Брат-ліній лагер“.

-- Чепіль Вілі (Мілі), народж. 1925 р. 25 серпня, робив в Саарбрюкені — мати Анна Чепіль. Ашаффенбург, Артілеріе-казерне.

-- Своїх рідних та знайомих пошукують — Дорошенко Іван та Рибалка Купрій, Остеррайх, Форалрберг, ст. Брегенц, табір Форклостер, барак 6, кімн. 119.

-- Своїх рідних та знайомих пошукує Сердюк Ілько. Остеррайх Форалрберг, ст. Брегенц, табір Форклостер, гараж 6, кімн. 119.

-- Павло Бондар в Канаді — Toronto 1304 Queen Street East пошукує брата Йосифа Бондара з Шупарки.

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ.

РОЗШУКИ—50 пфеніг за кожне окреме слово.

Належну суму слід надсилати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ виходить щонеділі.

Приймається передплата: На 1 місяць — 4 НМ „ 3 „ — 12 НМ Ціна окремого числа 1 НМ.

Організуйте групову передплату та згодуйтеся для кошти. — Кошти передавати зняття 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися листовно і особисто до Адміністрації.

Administration „Ukrainiski Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавничу спілку „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“ РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невміщених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим співпрацівникам, а Редакції:

Redaktion „Ukrainiski Wisti“ Neu-Ulm, Ludwigstraße 10. Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульм — Блюк „А“, від 8—12 год. щоденно, крім суботи.

Authorized by Information Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung Neu-Ulm — Ludwigstraße 10.

У. Т. Г. І.

СЕКТОР ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

Українського Технічно-Господарського Інституту в Регенсбурзі

I. ПРОДОВЖУЄ ВПИСИ СТУДІЙНИКІВ НА:

Курси Журналістики I цикл (предмети: Політична Економія, Загальна Наука Права, Основи Журналізму ч. I та II, Історія Української Преси, Англійська Мова) — студ. такса 440 н. марок.

Цикл Ботаніки (предмети: Морфологія, Анатомія, Систематика, Фізіологія рослин) — студ. такса 200 н. мар.

II. ВІДЧИНАЄ ВПИСИ СТУДІЙНИКІВ НА:

Позаочний Економічний Факультет — I семестр (предмети: Політична Економія, Загальна Наука Права, Теорія Кооперації, Історія України, Господарство Місцевого Самоврядування, Комерційна Арифметика, Соціальна Гігієна, Загальна Торгов. Кореспонденція, Англійська Мова.) — студ. такса 520 н. марок.

Позаочну Високу Школу Державних Наук — I семестр (предмети: Політична Економія, Загальна Наука Права, Основи Журналізму ч. I та II, Історія України, Українська Мова, Націологія, Англійська Мова, Історія Української Преси) — студ. такса 575 н. мар.

Позаочні Курси Українознавства — I цикл (предмети: Історія України, Історія Української Літератури ч. I — Народна Словесна Творчість, Націологія, Українська Мова, Історія Української Преси) — студ. такса 235 н. мар.

На вищезгадані школи й курси приймаються: в студенти — особи з матурою, в курсанти — належно підготовлені до студій.

Поодинокі предмети вищезгаданих шкіл і циклів та на такі поодинокі курси: Торговельне Право, Дендрологія (Шпилькові породи), Американське Промислове Пасичництво, Загальне Городництво, Практичне Милосварство — на предмети всі приймаються лише курсантами.

При вписі на будь-який курс чи предмет ще вищого 20 н. мар.; при вписі на декілька курсів вписове платиться лише один раз.

Інформації, проспекти та бланки для впису жадайте від найближчої Делегатури УТГІ, або безпосередньо від Сектору Позаочного Навчання УТГІ: Ukrainisches Technisch-Wirtschaftliches Institut, Regensburg, Ganghofer-Siedlung, Paul Heyserstr. 2.